Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 42 17 OKT. 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Van de week liep ik op een middag tijdens het spitsuur door de stad, toen ik daar bij een wel heel druk kruispunt een angstig oud vrouwtje zag staan met een zware tas in haar hand.
Ze stond beduusd naar het voorbij flitsende verkeer te kijken. Ik zag dat ze wilde oversteken, maar dat ze eenvoudig het vellige voetpad niet durfde te verlaten. Op dat moment kwam er een heel stel jongens de hoek omrennen, ze keken niet waar ze liepen, een paar van hen botsten tegen het vrouwtje aan en de tas viel op straat. Alle jongens renden gewoon door alsof er niets gebeurd was. Nee, toch niet.... Eén van hen bleef staan, hij keek om en zag het vrouwtje moeite doen om de tas op te pakken.
Ik liep net naar haar toe, maar hij was me voor.
„Neemt u me niet kwalijk, mevrouw," zei hij beleefd, „maar ik had echt niet in de gaten wat er aan de hand was. Zal ik u even helpen?"
En hij pakte de tas op, nam het oude vrouwtje bij haar arm en bracht haar vellig naar de overkant. Daar begon ze hem te bedanken, maar hij wilde er niet van horen.
„Nee, mevrouw," zei hij, „het is onze plicht om dit soort dingen te doen voor oudere mensen, maar ik zal die vriend van mij, die uw tas uit de hand heeft gelopen, wel eens vertellen hoe ik over hem denk! Hij had u toch zeker zijn verontschuldigingen moeten aanbieden en u moeten helpen! Dag, mevrouw!" en hij rende door.
Ik was blij dat ik dit had meegemaakt. Het deed me genoegen te zien dat er nog ridderlijke jongens rondlopen, die behulpzaam zijn voor oudere mensen!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 42

Schrijf de twee letters op die je ziet staan in de appel, die door een rode pijl wordt aangewezen. Volg de stippellijn naar de volgende appel en schrijf de twee letters die je daarin ziet staan, achter de twee die je al hebt opgeschreven. Ga zo verder de hele stippellijn langs tot je komt aan de laatste appel, waar maar één letter in staat en die met een groene pijl is aangewezen. Als je dit alles goed gedaan hebt, staat er een bekend spreekwoord — dat bestaat uit drie woorden — op je papiertje. Schrijf dit spreekwoord op een briefkaart en stuur die vóór 22 oktober naar „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. *De Belgische lezertjes moeten hun oplossing op dezelfde wijze zenden naar „Donald Duck" Postbus 2, Antwerpen 19.*
Vergeet vooral niet je naam en adres op de kaart te zetten en vermeld in de linkerbovenhoek: „Oplossing 42".
Veel succes, allemaal!

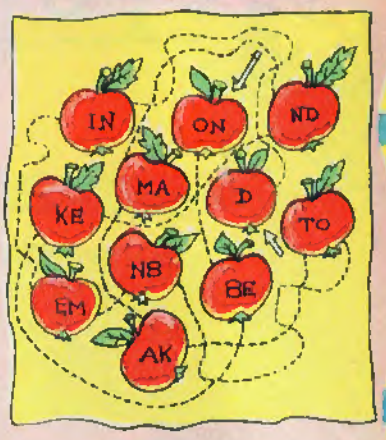

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde ƒ 28,—; tweede prijs: een mooi vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 16,50; derde t./m. twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t./m. tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Door al die gezellige brieven van jullie, die ik iedere ochtend weer op mijn bureau vind, zorgen jullie er voor dat mijn dag steeds goed begint! Hartelijk bedankt, en.... ga zo door! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam; voor de vrienden en vriendinnen in België is het: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links bovenaan in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je naam en adres.

HUUB DE BRUYN, BREDA. Het is helemaal niet zo moeilijk om in onze Brievenbus te komen, Huub. Je schrijft me een gezellig briefje en dan gebeurt het vanzelf. Maar het kan wel even duren voor het zover is, omdat een heleboel jongens en meisjes het willen!

CLAUDINE ROELANDTS, ANTWERPEN. Wat een pracht van een tekening heb je voor me gemaakt, Claudine! Natuurlijk ben je hartelijk welkom in onze vriendenkring! Hoe uitgebreider de kring wordt, hoe liever ik het heb!
LILIAN RUSTER, BAARN. Hoe bevalt het je op de ULO, Lilian? Je hebt nu zeker wel veel meer huiswerk dan vorig jaar! Denk je er om dat dát voor alles gaat, óók voor het lezen van ons Vrolijk Weekblad?
DIKKIE DAL, EEFDE. Je hebt nogal wat moeten doen om die zwemdiploma's A, B en C te halen, zeg! Heb je wel tijd gehad om ons Vrolijk Weekblad te lezen toen je het hiermee zo druk had?
RAYMOND ADRIAENSENS, LIER Als je zo'n knutselaar bent, Raymond, dan ben ik benieuwd hoe je de pagina's „Weet je weetje" vindt. Die staan altijd vol met allerlei technische knutselwerkjes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 35.
Eerste prijs: Berbie Smeijers, **Helmond.**
Tweede prijs: Hilda Messerschmidt, **Leiden.**
3e t/m 12e prijs: Ria Spliet, **Adam-Z;** Enny Moonen, **Treebeek;** Andries Mulder, **Gouda;** Aemilia Huysser, **Overveen;** H. Rienks, **Winsum (Fr.);** Edith Birfelder, **Vught;** Gonnie Feij, **Oud-Beyerland;** Sj. Klein, **Stadskanaal;** Peter v. d. Wetering, **Doetinchem;** Frans v. d. Ven, **Utrecht.**
13e t/m 22e prijs: Michiel Morhée, **Apeldoorn;** Marijke Los, **Schagen;** Wiesje Elsinga, **Franeker;** J. Stegemeijer, **Velsen;** Tanja Fremdt, **Hutzen (N-H);** Emmy v. Wijkvliet, **Den Haag;** Nel Schakel, **Delft;** Elly Bueno de Mesquita, **Velp;** Jannie Smid, **Sappemeer;** Nellie Stokman, **R'dam-Z.** De oplossing van no. 40 luidt: KARPER.

WALT DISNEY'S

DONALD DUCK

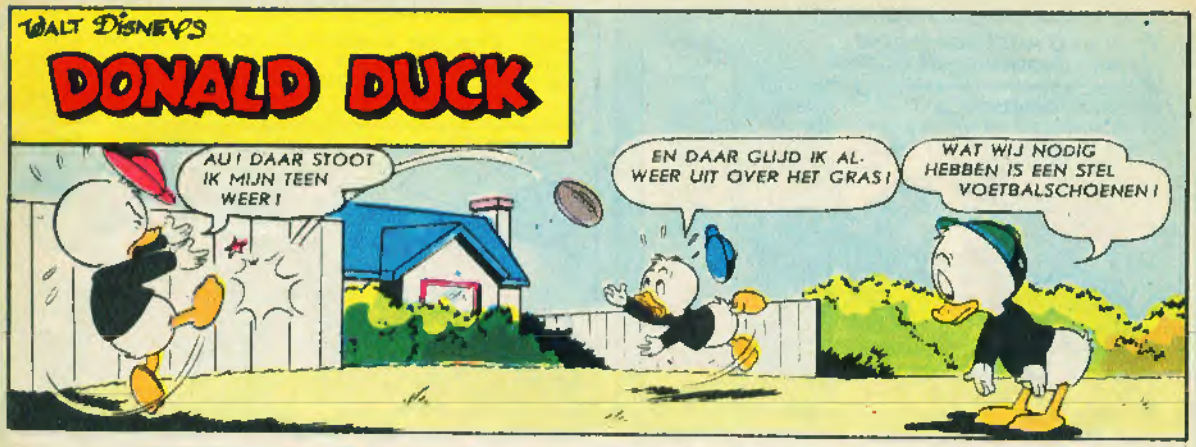

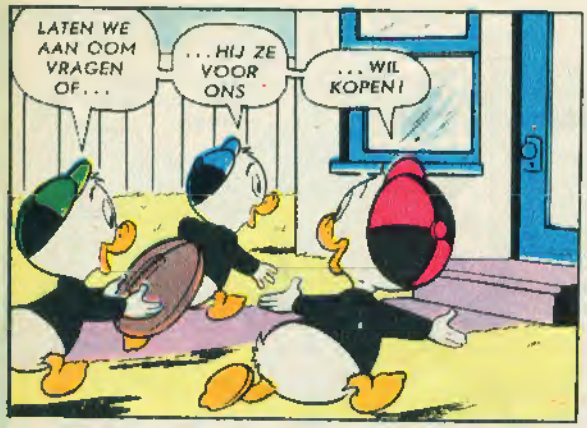

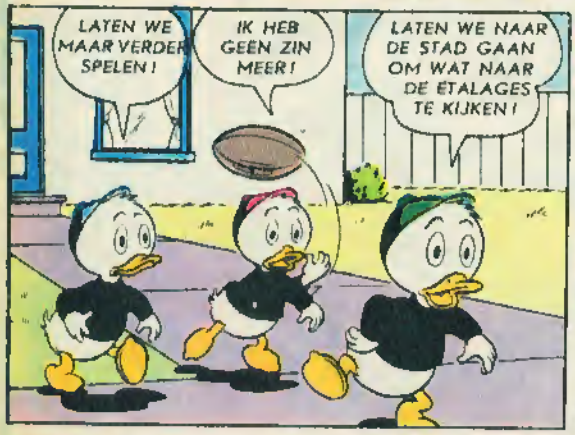

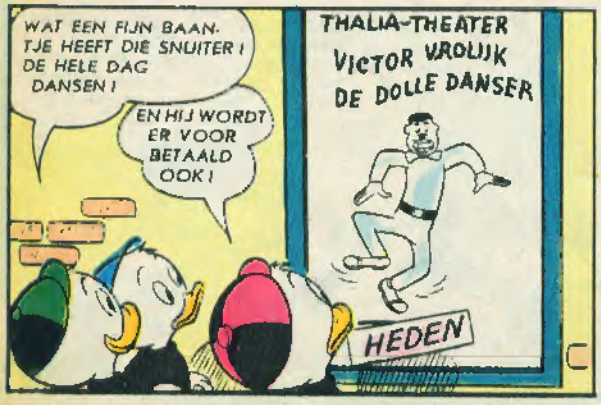

HEBT U MISSCHIEN ERGENS MIJN SCHOENENDOOS GEZIEN?
DIE OUDE GEDEUKTE KARTONNEN DOOS?
OUDE GEDEUKTE KARTONNEN DOOS! MAN, DAT IS EEN TOVERDOOS! DIE HEB IK VAN MIJN VRIEND, DE BEROEMDE TOVENAAR ZARATOESTRA GEKREGEN! MET DIE DOOS HEB IK VOOR ELKE VOORSTELLING EEN NIEUW PAAR SCHOENEN!
SAPPERLOOT!
IK HEB DAT DING EEN KWARTIERTJE GELEDEN IN DE VUILNISBAK GESTOPT!
SUFFERD! IK MOET DIE DOOS TERUGHEBBEN!
INTUSSEN...
KOM JONGENS, LATEN WE NAAR HET PARK GAAN!
WAT MOETEN WE IN HET PARK DOEN? IK WOU DAT WE ALLE DRIE MAAR EEN PAAR VOETBALSCHOENEN HADDEN!
BOING!
V-VOETBALSCHOENEN! D-DIE KOMEN ZO MAAR OPEENS UIT DIE DOOS! HOERA!
HET LEEK WEL OF ZE ER UIT GETOVERD WERDEN, ZEG!
HET GEBEURDE PRECIES, TOEN IK ZEI DAT WE ZE GRAAG WILDEN HEBBEN!
KOM, WE ZULLEN DIE DOOS METEEN AAN OOM DONALD LATEN ZIEN! WAT ZAL HIJ OPKIJKEN!
HIER MOET IE IN ZITTEN!
HIJ IS WEG! MAAR DAT IS VERSCHRIKKELIJK! EEN RAMP!
EN ZO...
DIT IS EEN TOVERDOOS!
DEZE SCHOENEN KWAMEN ERUIT!
KLETSEN JULLIE TOCH GEEN ONZIN! IK WOU DAT IK EEN STEVIGE LAARS HAD OM JULLIE EEN...

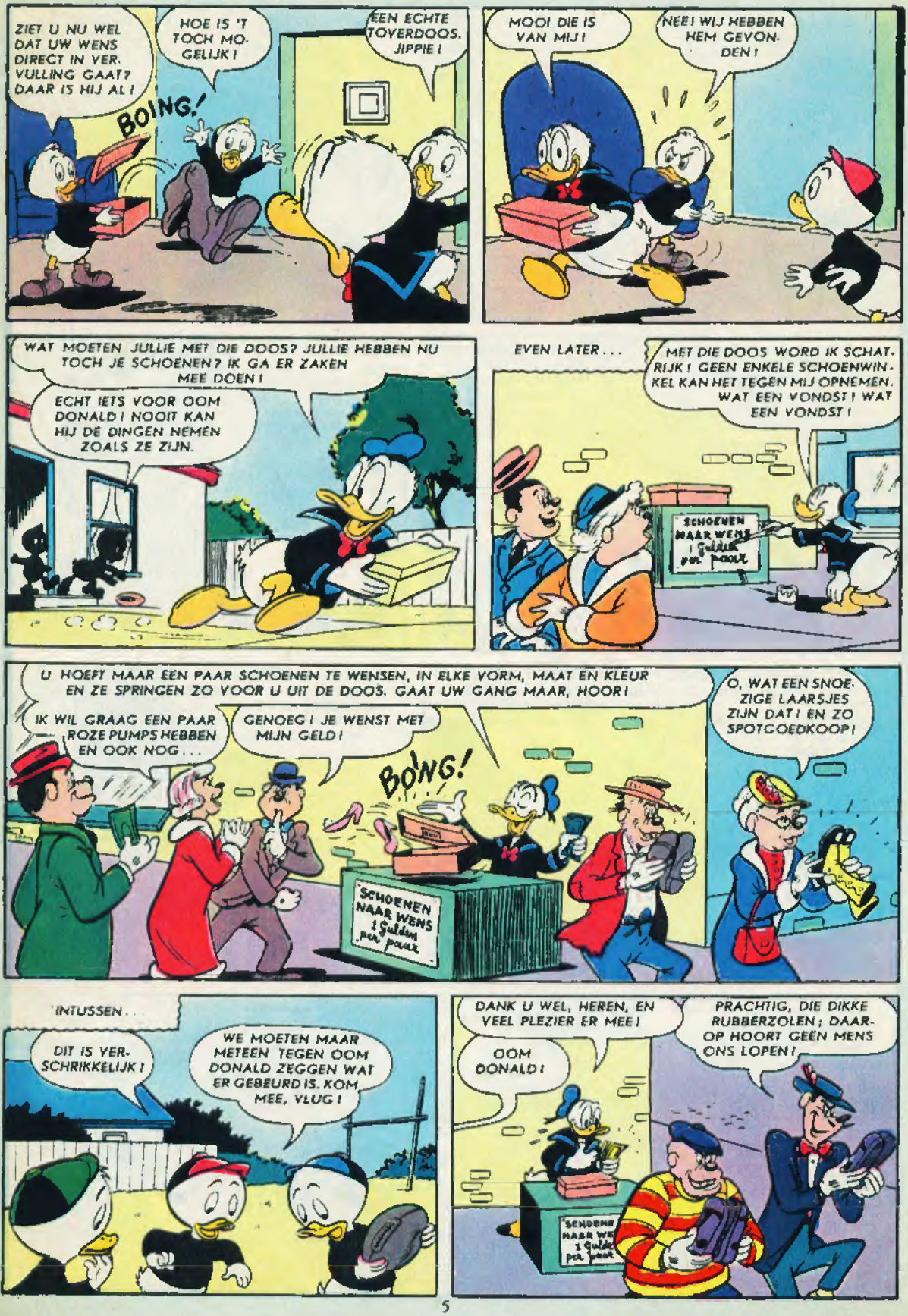
ZIET U NU WEL DAT UW WENS DIRECT IN VERVULLING GAAT? DAAR IS HIJ AL!
HOE IS 'T TOCH MOGELIJK!
EEN ECHTE TOVERDOOS. JIPPIE!
BOING!
MOOI DIE IS VAN MIJ!
NEE! WIJ HEBBEN HEM GEVONDEN!
WAT MOETEN JULLIE MET DIE DOOS? JULLIE HEBBEN NU TOCH JE SCHOENEN? IK GA ER ZAKEN MEE DOEN!
ECHT IETS VOOR OOM DONALD! NOOIT KAN HIJ DE DINGEN NEMEN ZOALS ZE ZIJN.
EVEN LATER...
MET DIE DOOS WORD IK SCHATRIJK! GEEN ENKELE SCHOENWINKEL KAN HET TEGEN MIJ OPNEMEN. WAT EEN VONDST! WAT EEN VONDST!
SCHOENEN NAAR WENS 1 Gulden per paar
U HOEFT MAAR EEN PAAR SCHOENEN TE WENSEN, IN ELKE VORM, MAAT EN KLEUR EN ZE SPRINGEN ZO VOOR U UIT DE DOOS. GAAT UW GANG MAAR, HOOR!
IK WIL GRAAG EEN PAAR ROZE PUMPS HEBBEN EN OOK NOG...
GENOEG! JE WENST MET MIJN GELD!
BOING!
O, WAT EEN SNOEZIGE LAARSJES ZIJN DAT! EN ZO SPOTGOEDKOOP!
SCHOENEN NAAR WENS 1 Gulden per paar
INTUSSEN...
DIT IS VERSCHRIKKELIJK!
WE MOETEN MAAR METEEN TEGEN OOM DONALD ZEGGEN WAT ER GEBEURD IS. KOM MEE, VLUG!
DANK U WEL, HEREN, EN VEEL PLEZIER ER MEE!
OOM DONALD!
PRACHTIG, DIE DIKKE RUBBERZOLEN; DAAROP HOORT GEEN MENS ONS LOPEN!

ONZE MOOIE VOETBALSCHOENEN ZIJN PLOTSELING VERDWENEN!
O, ER ZIT EEN BRIEFJE IN HET DEKSEL. WAT ZOU DAAR...
„DE TOVERSCHOENEN ZIJN SLECHTS VOOR EEN UUR UW EIGENDOM. DAN MOET U EEN PAAR NIEUWE WENSEN."
DAN WILLEN WIJ WEER VOETBALSCHOENEN!
(SLIK) DIE TWEE LAATSTE KLANTEN ZAGEN ER NOG AL GEVAARLIJK UIT!
BOING!
VOORUIT, JONGENS, LOOP DIE TWEE MANNEN ACHTERNA EN PROBEER HEN HET UIT TE LEGGEN. ALS ZE HET ZELF ONTDEKKEN BEN IK NOG NIET GELUKKIG!
BANGERD!
DIE TWEE LOPEN VEEL TE HARD! DIE KUNNEN WE NOOIT INHALEN!
55 MINUTEN LATER...
HÉ, KIJK NU EENS! ZE KLAUTEREN ZOMAAR EEN RAAM BINNEN VAN DIT KANTOOR!
KOM MEE, ER ACHTERAAN!
WAT EEN PRACHTSLUIPSCHOENEN! BENEDEN KUNNEN ZE ONS NOOIT HOREN EN WE GAAN HIER FIJN ONZE SLAG SLAAN ZONDER DAT ZE 'T MERKEN!
INBREKERS! ZULLEN WE ZE AAN 'T SCHRIKKEN MAKEN?
NEE, DAT IS VEEL TE GEVAARLIJK!
SSST! STIL!
IK HEB EEN BETER PLANNETJE. OVER VIJF MINUTEN ZIJN ZE HUN SCHOENEN KWIJT EN DAN ZULLEN WE... PSSSST... PSSST!
IK KRIJG OPEENS ZULKE KOUDE VOETEN. WAT...
JA, VOORUIT!
MIJN SCHOENEN ZIJN WEG! WAAR ZIJN DIE GEBLEVEN?
AU! AU! AU!
RAAP DIE GEVALLEN PISTOLEN OP, KWIK! VLUG!
AU! AU! MIJN LIKDOORNS! AU!
BONK!
KONK!

WAT HOOR IK TOCH VOOR LAWAAI! WAT IS ER AAN DE HAND?
INBREKERS! HIER HEBT U HUN PISTOLEN. BEL GAUW DE POLITIE!
AU! AU!
EN LATER...
DUCKSTADS DAGBLAD
KWIK, KWEK EN KWAK VANGEN INBREKERS MET EEN TOVERDOOS!
DAT IS MIJN TOVERDOOS GEWEEST!
IK MOET ZIEN DAT IK HEM GAUW TE PAKKEN KRIJG, ANDERS KAN IK NIET MEER DANSEN!
ALSTUBLIEFT, MENEER VROLIJK! WE HEBBEN HEM NIET MEER NODIG. WE HEBBEN ZO'N GROTE BELONING GEKREGEN, DAT WE ER ECHTE VOETBALSCHOENEN VOOR HEBBEN KUNNEN KOPEN!
JA, NEEM DAT DING GAUW MEE!
IK HEB ER NIETS DAN NARIGHEID VAN GEHAD! AL HET GELD HEB IK MOETEN...
...TERUGBETALEN. EEN HELEBOEL KLANTEN WAREN DAAR NOG NIET EENS TEVREDEN MEE EN HEBBEN ME DAT OP EEN HARDHANDIGE MANIER LATEN VOELEN!
IK HEB ER GENOEG VAN! ALTIJD BEGA IK STOMMITEITEN! IK WOU DAT IEMAND ME MAAR EENS GOED SCHOPTE, DAN LEERDE IK HET MISSCHIEN EINDELIJK AF!
HAHA! IK HAD HEM EIGENLIJK MOETEN WAARSCHUWEN, DAT DE DOOS OOK WEL EENS BIJZONDERE WENSEN VERVULT!
BOING!
WE ZULLEN HEM WEL TRACTEREN OP ZALF EN VERBAND, HOOR!
AU! STOP! AU!

Walt Disneys

MICKEY MOUSE

DE ZEEROVERS VAN TOBASCO

De laatste vijf jaar was er geen toerist meer in Tabasco geweest. Om een beetje meer leven te brengen in het kustplaatsje, heeft Mickey het plan bedacht daar een groot Zeeroversfeest te gaan houden. Het hoogtepunt van het feest moest een overval worden op het dorp door een stel piraten onder leiding van Mickey en Goofy. Boris Boef heeft echter de bemanning van het kaperschip gevangen genomen en voert nu met zijn bende de overval uit. Mickey en Goofy zien machteloos toe hoe alles verloopt....

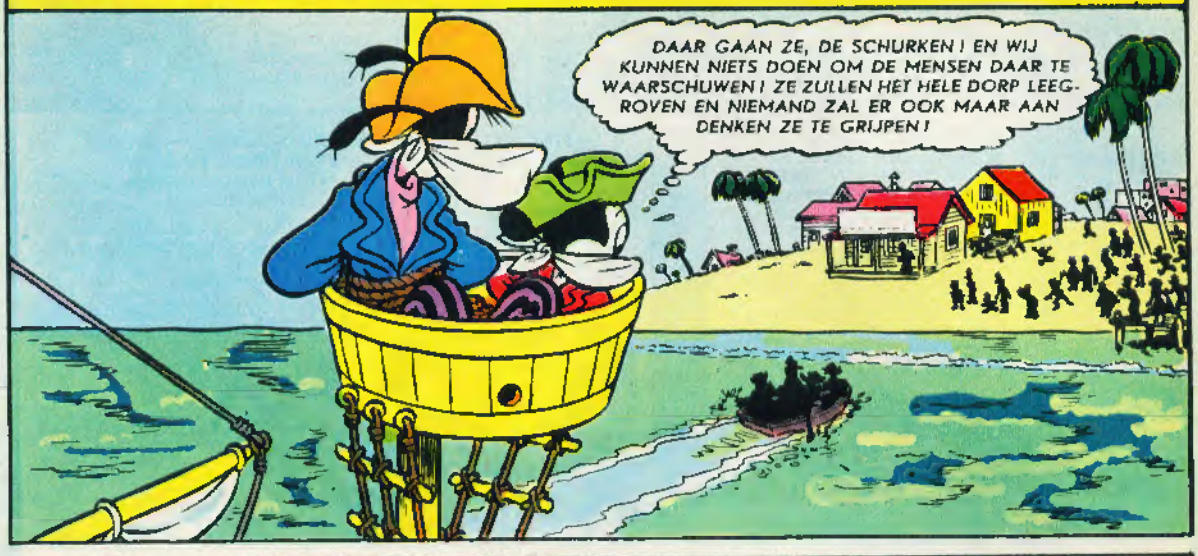

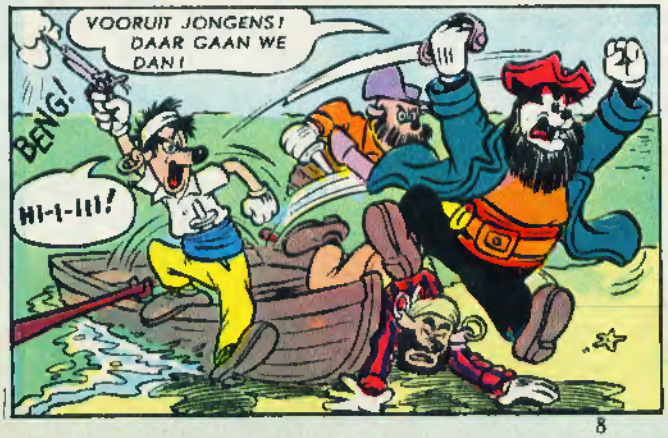

WEG DAAR, ALLEMAAL! MIJN ZWAARD RUIKT BLOED... EN MIJN BAARD GELD!!
TOBASCO BANK
OEI! HIJ PRAAT PRECIES ALS EEN ECHTE ZEEROVER, HOOR JE WEL, JANTJE?
BENG! BENG!
GOOI HIER DE HELE BUIT MAAR IN, MANNETJE... EN VLUG EEN BEETJE, HOOR!
NATUURLIJK, KAPITEIN! ALSTUBLIEFT!
DE OVERVAL OP HET DORP VERLOOPT PRECIES ZOALS MICKEY HET BEDACHT HAD...
IS DIT ALLES WAT JE HEBT?
JA, MEER HEB IK ECHT NIET!
HOTEL-KLUIS
DENKT U ER OM DAT U ER EEN BEETJE VOORZICHTIG MEE OMSPRINGT?
JA HOOR! MAAK JE DAAROVER NU MAAR NIET BEZORGD!
HET IS ALLEMAAL VAN DE GASTEN!
HOTE
DE TOERISTEN BEGINNEN ZICH LANGZAMERHAND IN TE LEVEN EN WILLEN MAAR AL TE GRAAG HET SPELLETJE MEESPELEN...
HÉ! OUDE ZEEROVER! GAAT U ER NU AL VANDOOR? WILT U MIJ NIET EERST NOG VAN WAT DINGEN BEROVEN?
?
EH... O, MAAR NATUURLIJK, MEVROUW! GRAAG ZELFS! WILT U UW POLSHORLOGE EN UW TAS MAAR IN DEZE ZAK GOOIEN? ZO, DANK U WEL!
HI! HI! HI! WAT ÉNIG!
HIER! NEEM MIJN FOTOTOESTEL MAAR MEE, ZEEROVERTJE!
WILT U MIJN PISTOOL OOK HEBBEN?
NIET DRINGEN, MENSEN! MAAKT U ZICH MAAR NIET ONGERUST, IEDEREEN KOMT AAN DE BEURT! GOOI ALLES, WAT JE AAN JUWELEN EN GELD BIJ JE HEBT, IN DEZE ZAK!

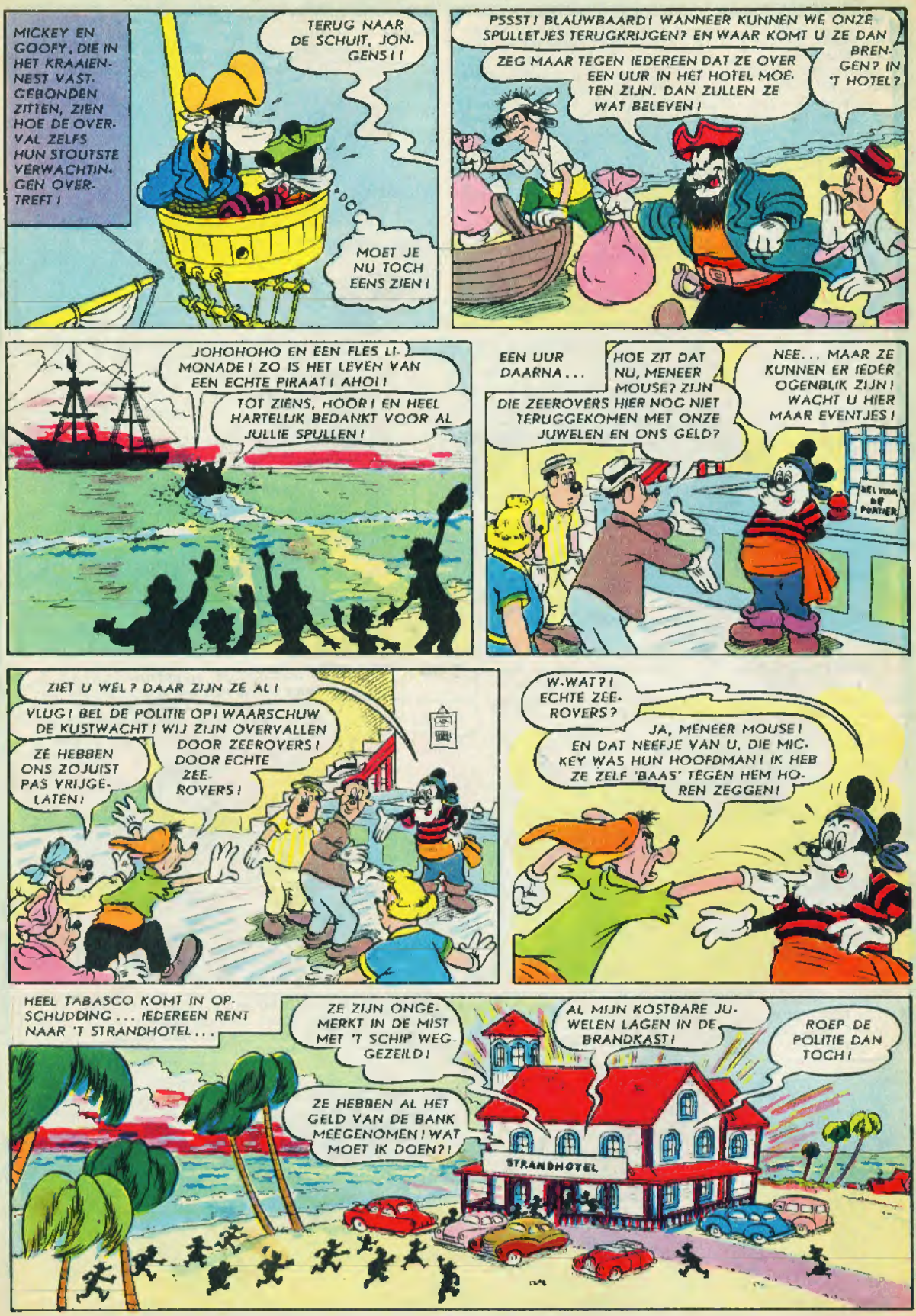
MICKEY EN GOOFY, DIE IN HET KRAAIENNEST VASTGEBONDEN ZITTEN, ZIEN HOE DE OVERVAL ZELFS HUN STOUTSTE VERWACHTINGEN OVERTREFT!
TERUG NAAR DE SCHUIT, JONGENS!!
MOET JE NU TOCH EENS ZIEN!
PSSST! BLAUWBAARD! WANNEER KUNNEN WE ONZE SPULLETJES TERUGKRIJGEN? EN WAAR KOMT U ZE DAN BRENGEN? IN 'T HOTEL?
ZEG MAAR TEGEN IEDEREEN DAT ZE OVER EEN UUR IN HET HOTEL MOETEN ZIJN. DAN ZULLEN ZE WAT BELEVEN!
JOHOHOHO EN EEN FLES LIMONADE! ZO IS HET LEVEN VAN EEN ECHTE PIRAAT! AHOI!
TOT ZIENS, HOOR! EN HEEL HARTELIJK BEDANKT VOOR AL JULLIE SPULLEN!
EEN UUR DAARNA...
HOE ZIT DAT NU, MENEER MOUSE? ZIJN DIE ZEEROVERS HIER NOG NIET TERUGGEKOMEN MET ONZE JUWELEN EN ONS GELD?
NEE... MAAR ZE KUNNEN ER IEDER OGENBLIK ZIJN! WACHT U HIER MAAR EVENTJES!
BEL VOOR DE PORTIER
ZIET U WEL? DAAR ZIJN ZE AL!
VLUG! BEL DE POLITIE OP! WAARSCHUW DE KUSTWACHT! WIJ ZIJN OVERVALLEN DOOR ZEEROVERS! DOOR ECHTE ZEEROVERS!
ZE HEBBEN ONS ZOJUIST PAS VRIJGELATEN!
W-WAT?! ECHTE ZEEROVERS?
JA, MENEER MOUSE! EN DAT NEEFJE VAN U, DIE MICKEY WAS HUN HOOFDMAN! IK HEB ZE ZELF 'BAAS' TEGEN HEM HOREN ZEGGEN!
HEEL TABASCO KOMT IN OPSCHUDDING... IEDEREEN RENT NAAR 'T STRANDHOTEL...
ZE ZIJN ONGEMERKT IN DE MIST MET 'T SCHIP WEGGEZEILD!
AL MIJN KOSTBARE JUWELEN LAGEN IN DE BRANDKAST!
ROEP DE POLITIE DAN TOCH!
ZE HEBBEN AL HET GELD VAN DE BANK MEEGENOMEN! WAT MOET IK DOEN?!
STRANDHOTEL

INTUSSEN OP ZEE . . .

ZO, DAT IS ALWEER GEBEURD! EN HET HAD NIET BETER KUNNEN GAAN! DOOR DE MIST KUNNEN ZE OP HET STRAND NIET ZIEN WAAR WE NAAR TOE GAAN EN NIEMAND ZAL DENKEN DAT WIJ DE OVERVAL GEPLEEGD HEBBEN, OMDAT MICKEY EN DIE MAGERE VRIEND VAN HEM HET ALLEMAAL VOORGESTELD HEBBEN! 'T ZIT WEL GOED DIT KEER!

HET IS NOG NOOIT ZO GEMAKKELIJK GEGAAN KAPITEIN!

VLIEGENDE VLONDER

WE ZULLEN HIER MAAR 'N TIJDJE BLIJVEN ROND-VAREN TOT DE MIST OPTREKT EN DAN MOETEN WE ONZE EIGEN SCHUIT, DE TROPENZWERVER ZIEN TE VINDEN!

WAT BEN JE EIGENLIJK VAN PLAN MET DEZE KANO, BORIS?

EEN PAAR GAATJES ER IN, DAN GAAT HIJ VANZELF NAAR BENEDEN . . .

JA MAAR . . . EH . . . DIE TWEE LUI BOVEN IN HET KRAAIENNEST! WAT MOETEN WE DAAR MEE DOEN?

UH? WELKE TWEE LUI BEDOEL JE, BULLETJE BOZER?

O! IK BEGRIJP HET! WELKE TWEE LUI BEDOEL IK! HA! HA! HA!

BOVEN IN HET KRAAIENNEST . . .

G-GRUTJES, IK WOU MAAR DAT ZE ONS NU EINDELIJK EENS NAAR BENEDEN OP HET DEK HAALDEN! 'T IS HIER ZO K-KOUD EN V-VOCHTIG IN DIE KL-KLAMME MIST!

EN IK BEGIN ZO LANGZAMERHAND NOG AARDIG STIJF TE WORDEN OOK! ZE HEBBEN ONS WEL GOED VASTGEBONDEN! IK ZAL 'NS KIJKEN OF IK NIET WAT KAN GAAN VERZITTEN.

AU!! WAT IS DAT NU WEER?! ZOU IEMAND ME SOMS PRIKKEN, OF . . .

HÉ, DUS DAT IS HET! ER STEEKT EEN SPIJKER DOOR DE BODEM VAN HET KRAAIENNEST! DAT KAN ONZE REDDING WORDEN . . .

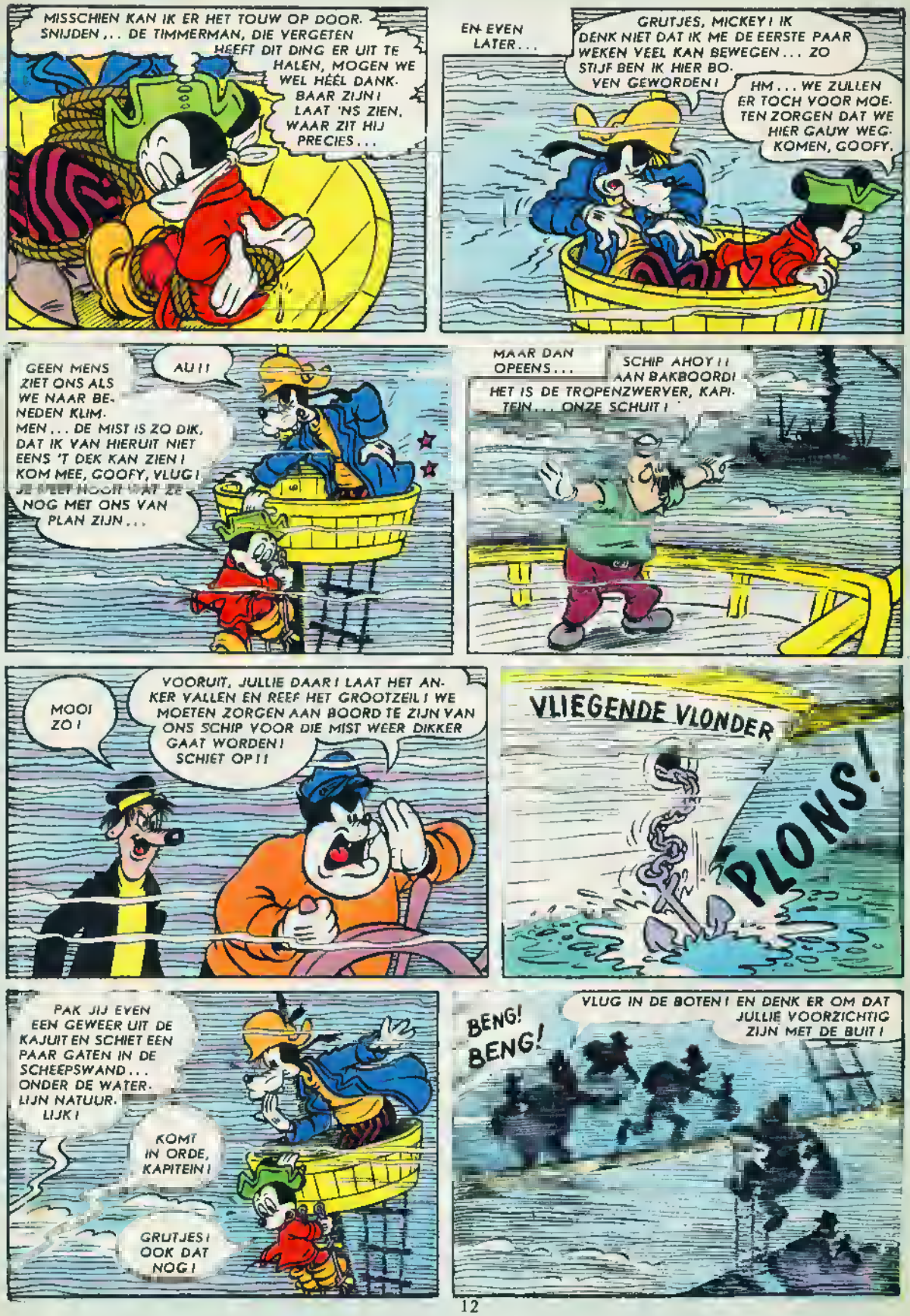
MISSCHIEN KAN IK ER HET TOUW OP DOOR-SNIJDEN... DE TIMMERMAN, DIE VERGETEN HEEFT DIT DING ER UIT TE HALEN, MOGEN WE WEL HÉÉL DANK-BAAR ZIJN! LAAT 'NS ZIEN, WAAR ZIT HIJ PRECIES...
EN EVEN LATER...
GRUTJES, MICKEY! IK DENK NIET DAT IK ME DE EERSTE PAAR WEKEN VEEL KAN BEWEGEN... ZO STIJF BEN IK HIER BO-VEN GEWORDEN!
HM... WE ZULLEN ER TOCH VOOR MOE-TEN ZORGEN DAT WE HIER GAUW WEG-KOMEN, GOOFY.
AU!!
GEEN MENS ZIET ONS ALS WE NAAR BE-NEDEN KLIM-MEN... DE MIST IS ZO DIK, DAT IK VAN HIERUIT NIET EENS 'T DEK KAN ZIEN! KOM MEE, GOOFY, VLUG! JE WEET NOOIT WAT ZE NOG MET ONS VAN PLAN ZIJN...
MAAR DAN OPEENS...
SCHIP AHOY!! AAN BAKBOORD! HET IS DE TROPENZWERVER, KAPI-TEIN... ONZE SCHUIT!
MOOI ZO!
VOORUIT, JULLIE DAAR! LAAT HET AN-KER VALLEN EN REEF HET GROOTZEIL! WE MOETEN ZORGEN AAN BOORD TE ZIJN VAN ONS SCHIP VOOR DIE MIST WEER DIKKER GAAT WORDEN! SCHIET OP!!
VLIEGENDE VLONDER
PLONS!
PAK JIJ EVEN EEN GEWEER UIT DE KAJUIT EN SCHIET EEN PAAR GATEN IN DE SCHEEPSWAND... ONDER DE WATER-LIJN NATUUR-LIJK!
KOMT IN ORDE, KAPITEIN!
GRUTJES! OOK DAT NOG!
BENG! BENG!
VLUG IN DE BOTEN! EN DENK ER OM DAT JULLIE VOORZICHTIG ZIJN MET DE BUIT!

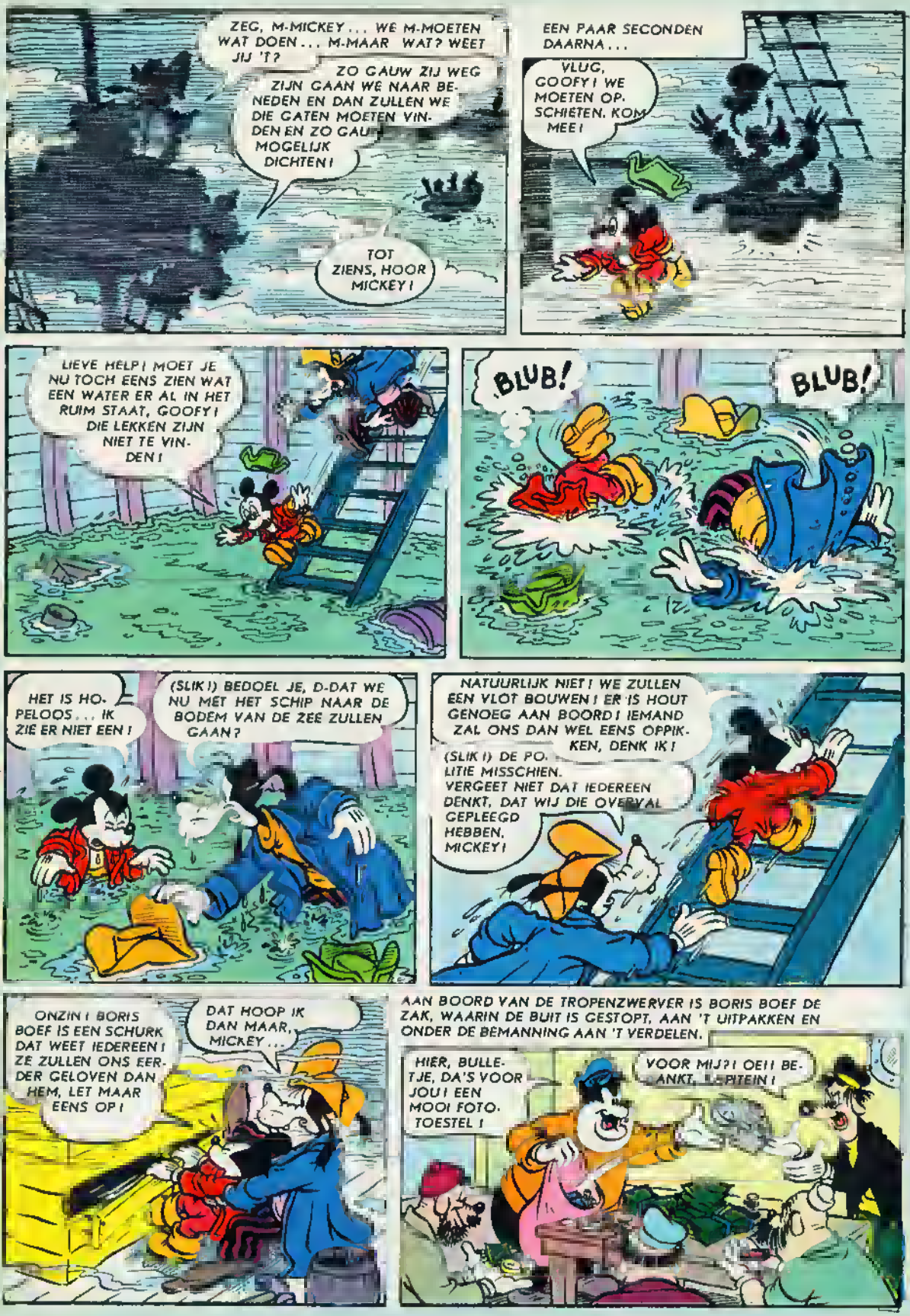
ZEG, M-MICKEY... WE M-MOETEN WAT DOEN... M-MAAR WAT? WEET JIJ 'T?
ZO GAUW ZIJ WEG ZIJN GAAN WE NAAR BENEDEN EN DAN ZULLEN WE DIE GATEN MOETEN VINDEN EN ZO GAUW MOGELIJK DICHTEN!
TOT ZIENS, HOOR MICKEY!
EEN PAAR SECONDEN DAARNA...
VLUG, GOOFY! WE MOETEN OP SCHIETEN. KOM MEE!
LIEVE HELP! MOET JE NU TOCH EENS ZIEN WAT EEN WATER ER AL IN HET RUIM STAAT, GOOFY! DIE LEKKEN ZIJN NIET TE VINDEN!
BLUB!
BLUB!
HET IS HOPELOOS... IK ZIE ER NIET EEN!
(SLIK!) BEDOEL JE, D-DAT WE NU MET HET SCHIP NAAR DE BODEM VAN DE ZEE ZULLEN GAAN?
NATUURLIJK NIET! WE ZULLEN EEN VLOT BOUWEN! ER IS HOUT GENOEG AAN BOORD! IEMAND ZAL ONS DAN WEL EENS OPPIKKEN, DENK IK!
(SLIK!) DE POLITIE MISSCHIEN. VERGEET NIET DAT IEDEREEN DENKT, DAT WIJ DIE OVERVAL GEPLEEGD HEBBEN, MICKEY!
ONZIN! BORIS BOEF IS EEN SCHURK DAT WEET IEDEREEN! ZE ZULLEN ONS EERDER GELOVEN DAN HEM, LET MAAR EENS OP!
DAT HOOP IK DAN MAAR, MICKEY...
AAN BOORD VAN DE TROPENZWERVER IS BORIS BOEF DE ZAK, WAARIN DE BUIT IS GESTOPT, AAN 'T UITPAKKEN EN ONDER DE BEMANNING AAN 'T VERDELEN.
HIER, BULLETJE, DA'S VOOR JOU! EEN MOOI FOTOTOESTEL!
VOOR MIJ?! OE!! BEDANKT, KAPITEIN!

ZAL IK EVENTJES EEN MOOI PLAATJE VAN U MAKEN VOOR HET POLITIEBLAD? HI! HI! HI!
DA'S EEN GOED IDEE, BULLETJE! GA JE GANG! HA! HA! HA!

EH... IK GELOOF, DAT JE ME HET BESTE VAN OPZIJ KUNT NEMEN, VIND JE NIET?
JA HOOR! NU EVEN NAAR 'T VOGELTJE KIJKEN!

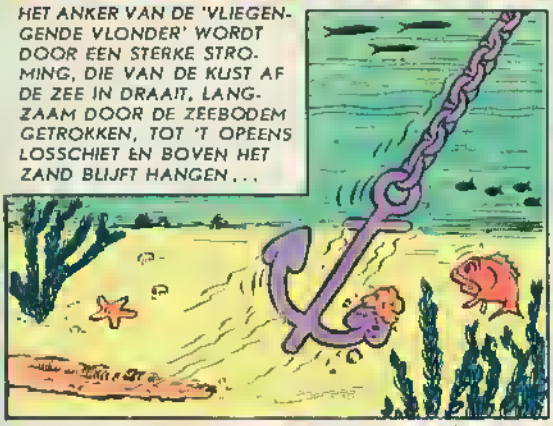
HET ANKER VAN DE 'VLIEGENDE VLONDER' WORDT DOOR EEN STERKE STROMING, DIE VAN DE KUST AF DE ZEE IN DRAAIT, LANGZAAM DOOR DE ZEEBODEM GETROKKEN, TOT 'T OPEENS LOSSCHIET EN BOVEN HET ZAND BLIJFT HANGEN...

DE 'VLIEGENDE VLONDER' DRIJFT IN DE ZWARE MIST STEEDS VERDER VAN DE KUST AF, ZONDER DAT MICKEY EN GOOFY HET MERKEN...
MAAK HET VLOT MAAR NIET AL TE MOOI, GOOFY, WANT DAAR HEBBEN WE GEEN TIJD VOOR! ZO IS 'T WEL GOED GENOEG!
FLENG!
WENG!

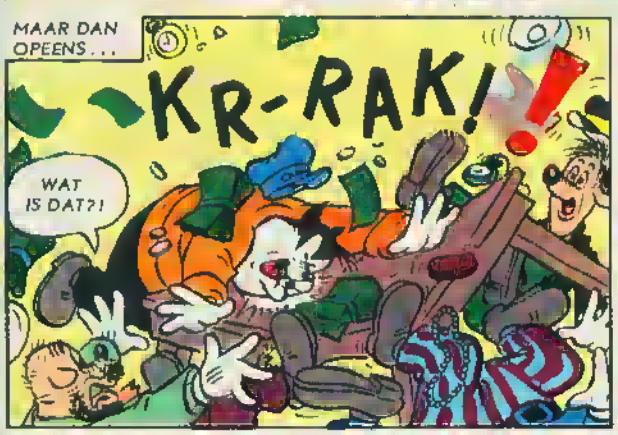
MAAR DAN OPEENS...
KR-RAK!
WAT IS DAT?!

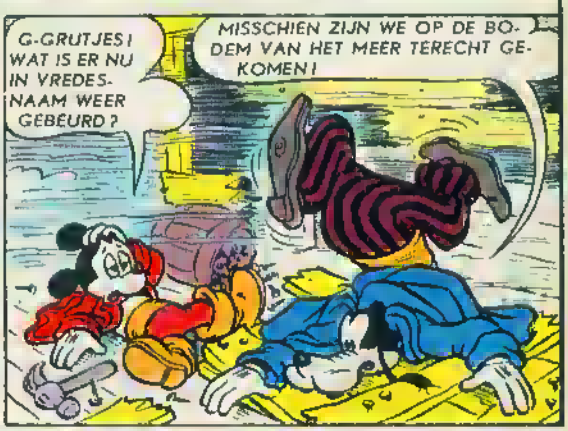
G-GRUTJES! WAT IS ER NU IN VREDESNAAM WEER GEBEURD?
MISSCHIEN ZIJN WE OP DE BODEM VAN HET MEER TERECHT GEKOMEN!

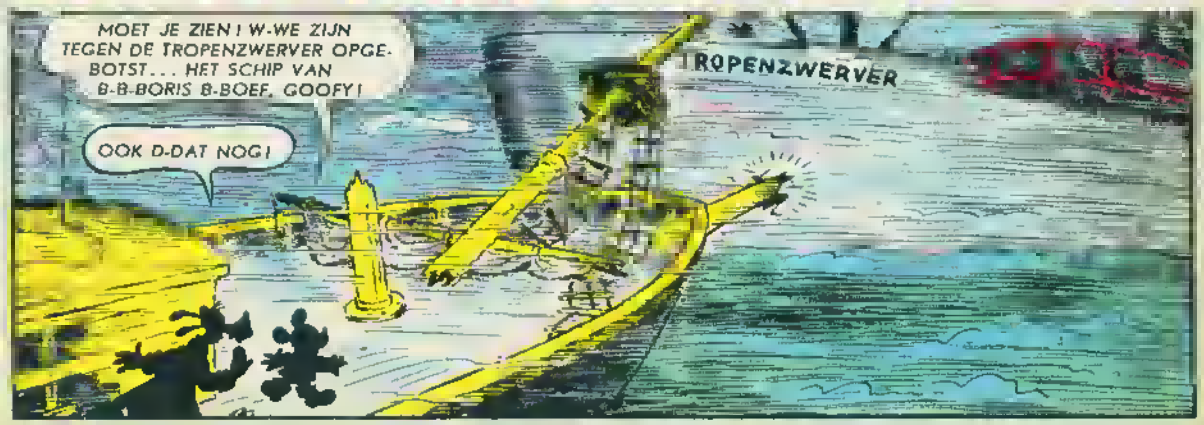
MOET JE ZIEN! W-WE ZIJN TEGEN DE TROPENZWERVER OPGEBOTST... HET SCHIP VAN B-B-BORIS B-BOEF, GOOFY!
OOK D-DAT NOG!
TROPENZWERVER

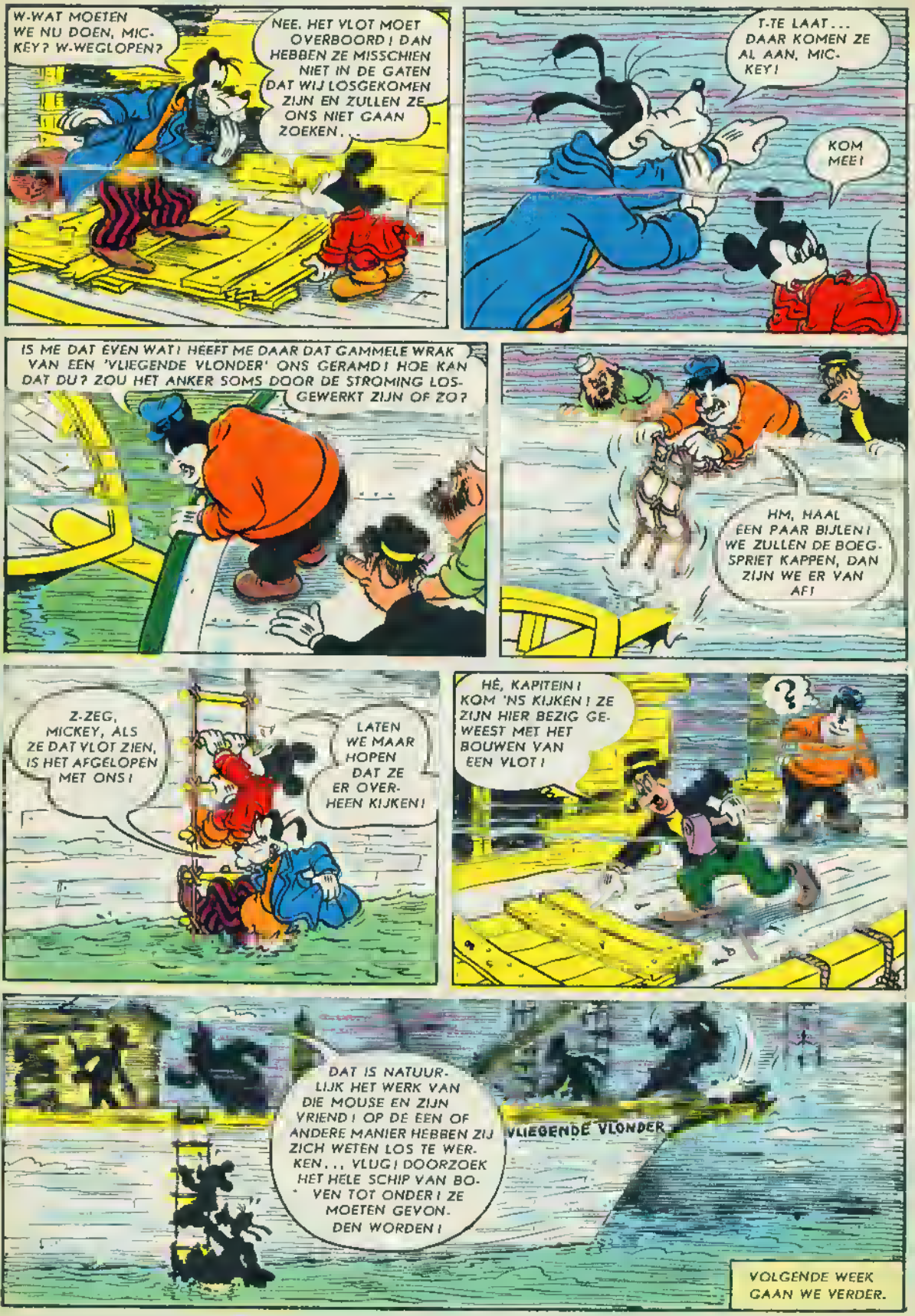
W-WAT MOETEN WE NU DOEN, MICKEY? W-WEGLOPEN?
NEE. HET VLOT MOET OVERBOORD! DAN HEBBEN ZE MISSCHIEN NIET IN DE GATEN DAT WIJ LOSGEKOMEN ZIJN EN ZULLEN ZE ONS NIET GAAN ZOEKEN...
T-TE LAAT... DAAR KOMEN ZE AL AAN, MICKEY!
KOM MEE!
IS ME DAT EVEN WAT! HEEFT ME DAAR DAT GAMMELE WRAK VAN EEN 'VLIEGENDE VLONDER' ONS GERAMD! HOE KAN DAT DU? ZOU HET ANKER SOMS DOOR DE STROMING LOSGEWERKT ZIJN OF ZO?
HM, HAAL EEN PAAR BIJLEN! WE ZULLEN DE BOEGSPRIET KAPPEN, DAN ZIJN WE ER VAN AF!
Z-ZEG, MICKEY, ALS ZE DAT VLOT ZIEN, IS HET AFGELOPEN MET ONS!
LATEN WE MAAR HOPEN DAT ZE ER OVERHEEN KIJKEN!
HÉ, KAPITEIN! KOM 'NS KIJKEN! ZE ZIJN HIER BEZIG GEWEEST MET HET BOUWEN VAN EEN VLOT!
?
DAT IS NATUURLIJK HET WERK VAN DIE MOUSE EN ZIJN VRIEND! OP DE EEN OF ANDERE MANIER HEBBEN ZIJ ZICH WETEN LOS TE WERKEN.., VLUG! DOORZOEK HET HELE SCHIP VAN BOVEN TOT ONDER! ZE MOETEN GEVONDEN WORDEN!
VLIEGENDE VLONDER
VOLGENDE WEEK GAAN WE VERDER.

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

3

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, NOORT DAT NIJ EEN VONDELING IS . . . BARBERIN, ZIJN ZIJN PLEEGVADER, VERKOOPT HEM AAN EEN RONDTREKKEND KUNSTENAAR SIGNOR VITALIS . . . EEN RIJK-GEKLEDE ENGELSMAN, DRISCOLL, KOMT RÉMI BIJ BARBERIN OPNA-LEN . . . RÉMI HEEFT INTUSSEN VITALIS VERLATEN ZONDER HEM TE WAAR-SCHUWEN . . .

HET ZOEKEN KAN NOG WEL EVEN DUREN. IK MOET TE-RUG NAAR LONDEN. ALS JE RÉMI VINDT, BRENG NEM DAN NAAR ME TOE !

IK ZAL MIJN BEST DOEN . . .

TERWIJL DE ENGELSMA WEGLOOPT . . .

WAAROM WIL HIJ RÉMI ZO GRAAG TE-RUGVINDEN, ALS NIJ ZIJN VADER NIET IS? KON IK DAT MAAR TE WETEN KOMEN !

EEN PAAR AGEN-TEN VER-SCHIJ-NEN . . .

WAAR IS NET KIND?

BEKEN DAT JE NEM GESLAGEN HEBT EN NEM NIET DURFT TE LATEN ZIEN !

U BENT NIET GOED WIJS ! BOVENDIEN KUNT U MIJ NIET ZOMAAR MET JE EN JIJ AAN-SPREKEN AL BENT U DAN AGENT !

IK GA NAAR NUIS-MISSCHIEN IS DE JONGEN TERUG-GEKOMEN. HIJ HIELD VEEL VAN MIJ...

DE AGENTE VITALIS ME

CAPI RENT EN SNUFFELT EN BEGINT DAN OPEENS TE BLAFFEN.

CAPI ! HOE BEN JIJ NIER GEKO-MEN?

IS DAT JOUW NOND, RÉMI? WAT EEN LIEF BEEST IS DAT !

MAAR CAPI IS VREEMD ON-RUSTIG . . .

NIJ PROBEERT ME IETS TE ZEGGEN... WAT KAN ER ZIJN? ZOU SIGNOR VI-TALIS IN GEVAAR VERKEREN ?

OP HET POLITIE BUREAU VAN MONTIGNAC..

BEKEN HET ! U BENT EEN MIS-DADIGER !

DAT KIND IS NIET ZON-DER REDEN VERDWE-NEN...

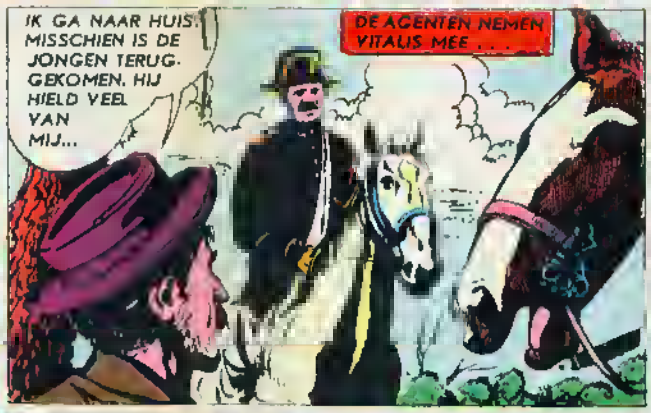

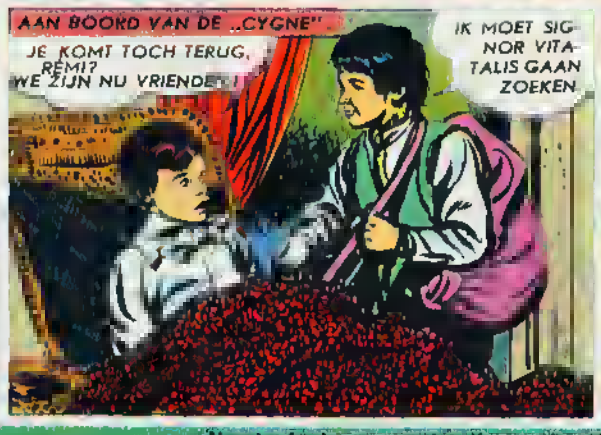

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld.

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht, dat „Het Meeuwennest" heet. Op een dag gaan zij het bekijken en zij worden heel onvriendelijk ontvangen door de huisbewaarder en zijn vrouw. Het huis moet grondig opgeknapt worden, maar de kinderen mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt dat er aan de buitenkant van het huis een raam is, waarvan hij binnen de kamer niet kan vinden. Als de kinderen een keer 's avonds terugkomen van zee, zien zij een man met een grote zak naar de keuken lopen. Hij doet heel geheimzinnig. John ziet, dat hij een tijd in de kamer is, die hij niet heeft kunnen vinden....

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

JOHN kon die nacht maar niet in slaap komen. De gedachte aan de geheimzinnige kamer hield hem wakker. Op de een of andere manier was het dus mogelijk om erin te komen. Maar hoe? Op de gang was geen deur die naar die kamer leidde, dat wist hij zeker. Zou er dan een geheime gang zijn....?

Eindelijk hield hij het niet langer uit. Zo zacht mogelijk kroop hij uit zijn slaapzak, pakte zijn regenjas en gymschoenen en sloop naar buiten. Gelukkig had Gordon niets gehoord; stel je voor dat hij wakker was geworden, dan had je de poppen aan het dansen gehad, dacht John.

Terwijl hij zijn regenjas en zijn schoenen aantrok bedacht hij wat hij zou gaan doen. Misschien was het het beste om zo maar een beetje rond te lopen en het huis in de gaten te houden, wie weet wat hij dan te zien kreeg.

Toen hij bij het huis aankwam, zag hij dat het raam van „zijn" kamer nog open stond. Meteen stond zijn besluit vast: hij moest op de een of andere manier in die kamer zien te komen. Als hij had geweten wat de gevolgen daarvan zouden zijn, had hij zich wel bedacht, maar nu liep hij om het huis heen op zoek naar een ladder. Hij had geluk, want een paar meter verderop zag hij er een liggen.

Het kostte John veel moeite om hem tegen de muur te krijgen, maar tenslotte lukte het toch. Terwijl hij met de ladder bezig was, had hij natuurlijk wat lawaai moeten maken en daarom bleef hij nu een tijd heel stil staan. Maar in huis was alles rustig en ook uit de tuin kwam geen enkel geluid dat hem verdacht voorkwam.

Daarna begon hij naar boven te klimmen. John was toch wel een beetje bang en hij voelde dat zijn benen beefden, maar nu hij eenmaal had besloten om in die kamer te komen was hij dat ook vast van plan te doen.

Toen hij bijna boven was, zag hij dat het hem toch wel moeite zou kosten om zijn tocht tot een goed einde te brengen, want hij kon maar met één hand bij de vensterbank komen. Maar gelukkig voelde hij een ijzeren richel waaraan hij zich gemakkelijk kon vasthouden.

De laatste twee sporten nam hij heel voorzichtig; hij wist dat de ladder best onder hem kon uitschuiven en dan hing hij aan de vensterbank, zonder zich verder naar boven te kunnen werken. Eindelijk stond hij op de bovenste sport en leunde met zijn ellebogen op het kozijn. Voorzichtig haalde hij zijn lantaarn uit zijn zak en liet een straal licht in de kamer schijnen. Maar hij kon nog niet genoeg zien naar zijn zin en daarom klemde hij de lantaarn tussen zijn tanden en werkte zich verder de kamer in. Even later stond hij helemaal binnen en luisterde met kloppend hart of hij iets hoorde. Maar in huis bleef het stil en nadat hij naar buiten had gekeken en niemand zag, knipte hij zijn lantaarn weer aan.

Hij bevond zich in een tamelijk grote kamer, waarin geen tafels of stoelen stonden. Maar wèl zag hij in een hoek een grote stapel kisten staan.... Wat deden die daar?

Zou hij een van die kisten openmaken.... of zou hij, nu alles nog veilig was, toch maar liever naar zijn tent teruggaan? Aarzelend bleef de jongen een tijd bij het raam staan, maar toen kon hij zijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen. Vlug liep hij naar de kisten toe en liet zijn lantaarn er aan alle kanten over schijnen. Zij waren van stevig hout gemaakt en tot zijn spijt zag John, dat zij met dikke touwen dicht gebonden zaten en dat de uiteinden aan elkaar waren gelakt. Dat was een strop, nu kon hij ze niet open maken.

Weer liet hij zijn lantaarn door de kamer schijnen en toen zag hij tot zijn verbazing dat er geen deur te bekennen was. Hoe kan dat nou vroeg de jongen zich af. Hij klopte heel zacht tegen de wanden en liet zijn lantaarn ook over de grond schijnen. Hij was daar zo druk mee bezig, dat hij alle voorzichtigheid en tijd vergat, totdat hij bulten een schurend geluid hoorde.

Onmiddellijk deed hij zijn lantaarn uit en rende naar het raam. Op het terras was niemand te zien en daarom besloot hij om weg te gaan, nu de kust nog veilig was.

John was toch wel bang.... hij voelde dat zijn benen beefden.

Hij sloeg zijn benen over het kozijn en liet zich langzaam zakken, totdat hij met zijn ellebogen op de vensterbank leunde. Voorzichtig tastte hij met zijn voet naar de ladder, maar hij voelde niets. Nog lager liet hij zich zakken, zijn voeten kwamen echter niets tegen. De ladder was weg! John wilde nu vurig, dat hij in bed was gebleven, maar toch lukte het hem om rustig te blijven en kalm te denken. Hij kroop weer in de kamer en keek toen naar buiten. Ja, hoor, de ladder was weg. Iemand had hem zeker bezig gezien in die kamer en hem zo gedwongen om daar te blijven. Toch zag hij de toekomst niet somber in. Als Allson en Gordon wakker

werden, zouden ze hem zeker missen en hem gaan zoeken. Nou, dan hoefde hij alleen maar vanuit het raam te roepen dat zij de ladder moesten gaan halen. Toen dacht hij opeens aan iets naars: Stel je voor dat mevrouw Brimley, of wat nog erger zou zijn, haar man hem eerder zouden vinden. Dan zag het er slecht voor hem uit, want hij vertrouwde dat tweetal voor geen cent. Hij ging in een hoek van de kamer op de grond zitten en dacht na wat hij moest doen. Als hij nu eens uit het raam naar Allson en Gordon riep? Maar nee, de kans dat zij hem zouden horen was heel klein, want het kamp lag helemaal achter in de boomgaard. Maar wie hem dan zeker wèl zouden horen waren de Brimley's. En dat wilde hij in geen geval.
Alison en Gordon zouden hem wel gaan zoeken en alles liep vast goed af, dacht John om zichzelf gerust te stellen en even later viel hij in slaap....

Gordon had niet gemerkt dat John verdwenen was en hij sliep de hele nacht rustig door. Alison was de volgende ochtend het eerste wakker en toen zij zich had aangekleed, ging zij naar de tent van haar broers en riep: „Opstaan luilakken! Gordon, het is jouw beurt om hout voor het vuur te halen! Gordon, hoor je me?"
Gordon gaf geen antwoord en daarom ging zijn zusje de tent binnen en schudde hem flink bij zijn schouder. „Gordon, jij moet hout halen en John.... Hee, waar is John?" Allson had de lege slaapzak gezien. „Laat me met rust," mopperde Gordon, die een oog half open had gedaan. „En waar John uithangt, weet ik niet, hoor. Ik ben zijn kindermeisje niet." — „Nou ja, hij zal dadelijk wel komen. Maar sta jij nu op? Het is prachtig weer en er zijn zoveel fijne dingen die we vandaag kunnen doen. Hé, ik hoop niet dat hij naar het strand is gegaan. Vader heeft gezegd dat we alleen naar zee mogen gaan als we met z'n drieën zijn."
Gordon geeuwde en rekte zich uit. „Daar hangt zijn zwempak, hij is dus niet gaan zwemmen," zei hij.
„We zullen hem dadelijk wel weer zien," zei Allson en zij ging naar buiten om voor het ontbijt te zorgen.
Toen zij daarmee klaar was en Gordon van het hout dat hij had gehaald een vuur had gemaakt, was er nog steeds geen John te bekennen. „Misschien is hij wel op de boerderij," zei Allson. „Ik ga er meteen naar toe, ik heb nu toch melk nodig," en weg was ze.
Maar ook daar was hij niet en toen zij met dit bericht terugkwam begon Gordon te mopperen. „Ik wou dat hij bij vader en moeder was gebleven," zei hij met een boos gezicht. „We hebben meer last dan plezier van hem." Toen zij klaar waren met ontbijten begon Alison echt ongerust te worden. „We moeten hem gaan zoeken, Gordon. Kom mee."
Eerst liepen ze naar het huis en riepen wel tien keer zo hard zij konden zijn naam. Daarna deden zij in de tuin en de boomgaard hetzelfde, maar zij kregen geen antwoord.
Moedeloos kwamen zij bij de boerderij aan. „Nog niet gevonden?" vroeg mevrouw Grundel.
„Nee," antwoordde Allson, „en we hebben toch overal gezocht." Net op dat moment kwam Tom er aan. „Willen jullie vanochtend weer een ritje maken?" vroeg hij vrolijk, maar toen hij de gezichten van mevrouw Grundel en de kinderen zag, zei hij: „Wat is er aan de hand? Jullie kijken zo ernstig."
„We zijn John kwijt," zei Gordon.
„John kwijt?" Tom lachte. Dan vroeg hij: „Hebben jullie wel in het huis gekeken en mevrouw Brimley gevraagd of zij hem heeft gezien?"
„N-nee, dat niet," zei Allson aarzelend. „Maar kom mee, Gordon, we gaan naar haar toe."
Zij klopten op de deur van de keuken, maar er kwam geen antwoord. En toen zij naar binnen gingen zagen zij niemand.

In een hoek zag hij een grote stapel kisten staan.

„John!.... Hé, waar is John?" vroeg Alison verschrikt. Zij had de lege slaapzak in de tent gezien.

Daarna gingen zij op zoek naar mijnheer Brimley, maar hoe zij ook in de tuin en de kassen keken en riepen, mijnheer Brimley was net als zijn vrouw onvindbaar.
Zij doorzochten het huis kamer voor kamer, maar zij vonden hem niet. Allson kon wel huilen toen zij weer buiten stonden, zo ongerust was zij nu. Zij stonden op het terras, en keken naar links en rechts terwijl zij zo hard mogelijk riepen: „John!! John!!" Zij wisten niet dat zij vlak onder het raam stonden van de kamer waardoor hun broertje die nacht naar binnen was gekropen. Maar er kwam geen antwoord.
Even later kwamen Tom en mijnheer Grundel er aan. „Hebben jullie hem al?" vroeg de boer.
De kinderen schudden ontmoedigd hun hoofd. „Tom, ga jij een eind met ze rijden," zei de boer opeens. „Zoek overal in de buurt.. Ik zal naar het strand gaan. Kop op, Allson, we zullen hem wel vinden, hoor. Maak je maar geen zorgen."
De boer liep met grote passen aar de boerderij en de kinderen gingen naar het kamp om dat in orde te maken. Tom bleef alleen achter en toen hij er zeker van was dat niemand hem zag, liep hij vlug naar de keuken. Speurend keek hij om zich heen, maar hij scheen niet te vinden wat hij zocht. Toen hij buiten kwam rende hij naar de ladder, die weer op zijn plaats lag en zette hem tegen de muur, onder het raam van het geheimzinnige kamertje.
Weer keek hij rond om er zeker van te zijn dat nimand hem zag en daarna klom hij zo vlug hij kon naar boven. Hij fronste zijn wenkbrauwen toen hij de kisten zag. Maar John was niet daar. Vlug ging hij de ladder weer af. Diep in gedachten liep hij naar de boerderij, zadelde een van de paarden en reed zo vlug hij kon naar het postkantoor in het dorp. Hij liep naar de telefoon en draalde een nummer. „Ben jij dat, Jim?" vroeg hij toen hij aansluiting kreeg. „Weet jij waar de Brimley's zijn.. Nee, ze zijn er vandoor gegaan en ze hebben alles gewoon in het huis laten liggen. Ik weet niet wat ze van plan zijn. Een van de kinderen die in de tuin kamperen is verdwenen. We kunnen hem nergens vinden. Ga hem in vredesnaam zoeken.. Ja, goed. Vannacht zullen we het weghalen. Als die jongen niet wordt gevonden heb je kans dat ze alles gaan doorzoeken. Ja, afgesproken!" Na dit vreemde telefoongesprek reed hij terug naar de boerderij en zijn eerste vraag was: „Is hij al boven water?"
„Nee," zei mevrouw Grundel. „Ze kunnen hem nergens vinden." Ook de boer was intussen teruggekomen van zijn tocht naar het strand en hij keek verre van vrolijk. „Maak je nu maar niet bezorgd," zei zijn vrouw tegen hem. „Die jongen komt heus wel weer opdagen."
„Ik ga naar de politie, misschien weten ze daar iets en anders kunnen ze naar hem uitkijken." Aarzelend mengde Tom zich in het gesprek. „Het schijnt dat de Brimley's er vandoor zijn gegaan. Zouden ze John misschien meegenomen hebben?"
„Dat is niet het soort mensen dat een kind meeneemt als het uitgaat," zei de boerin. „Trouwens, dan hadden ze wel iets gezegd." — „Ja, maar als John nu eens iets had ontdekt...." Opeens ging Tom niet verder. De boerin keek hem vragend aan. „Er gebeuren hier de laatste tijd geheimzinnige dingen," zei ze. „Maar ik wist niet dat jij daar ook iets mee te maken had, Tom." Tom lachte verlegen maar hij zei niets. Ook de boer zei niets meer. Beide mannen waren blij toen zij Allson en Gordon zagen aankomen. „Is er nieuws?" vroeg Alison. „Nee, nog niet," zei mevrouw Grundel. „Maar dat kan nu niet lang meer duren. Komen jullie maar gauw binnen een hapje eten, dan kunnen jullie dadelijk gaan rijden met Tom."
Om de aandacht wat af te leiden, vertelde de boerin het ene verhaal na het andere en zij kreeg hen zelfs zo ver dat zij lachten. „Een paar jaar geleden," vertelde de boerin, terwijl zij warme chocolademelk inschonk, „is hier aan de kust een heel groot schip gestrand. Uit alle delen van het land kwamen de mensen kijken. Zij waren te voet of met een auto, maar er waren er ook een heleboel die met de fiets kwamen. Die wilden zij natuurlijk ergens stallen. Nu woonde er vlakbij het strand een oude boerin. Tegen haar huis stond een tamelijk grote schuur en zij vond het goed dat de mensen daar zo lang hun fiets neerzetten. Zij wilde de mensen zo goed mogelijk bedienen, maar toen die terugkwamen waren ze allemaal heel boos."
„Waarom?"
„Ze had hen allemaal een stukje papier gegeven met 'n nummer erop en terwijl zij naar het strand gingen kijken, maakte zij een ander papiertje met hetzelfde nummer en prikte dat met een punaise in de voorband. Nu begrijp je zeker wel waarom zij boos waren, is 't niet?"
De kinderen lachten. Toen ze weer naar buiten gingen, zagen ze de boer staan. Aan zijn gezicht konden zij zien dat hij nog niets wist.
„Het spijt me, jongens, maar ik weet nog niet waar hij is," zei de boer. „Maar we geven de moed niet op, dat spreekt vanzelf. Ik heb Tom even ergens heengestuurd, maar over een half uur is hij wel terug. Daarna mogen jullie met hem gaan rijden en blijf dan maar zo lang weg als je wilt." — „Ik vind dat we vader en moeder moeten opbellen om te vertellen wat er is gebeurd," zei Alison opeens. „Vader heeft gezegd, dat we alleen mochten bellen als er iets ernstigs aan de hand is en ik vind wel dat ze dit moeten weten."
„Dat lijkt me een goed plan, meisje," zei boer Grundel. „In julie huis is de telefoon afgesloten, je moet dus naar het postkantoor gaan in het dorp."
„Hebt u misschien een fiets die wij mogen lenen?" vroeg Gordon. „Dan zijn we vlugger terug."
„Ik zal eens gaan kijken," beloofde de boer en liep naar de stallen. Plotseling hoorde hij iemand „Oehoe" roepen. Hij keek om maar zag niets. Nog eens hoorde hij het en ook Allson en Gordon keken naar de muur bij de boomgaard. „Dat is de stem van John!" riep Allson opgewonden. „Ja, ik weet het zeker, hij is het!"
Gordon liep naar de muur toe, en schreeuwde: „Waar ben je, John? Kom nou toch tevoorschijn!"

Gordon liep naar de muur toe en schreeuwde: „Waar ben je?"

Ja, waar is John en wat heeft hij allemaal meegemaakt? Dat zouden jullie natuurlijk ook graag willen weten. Volgende week kun je dat lezen!

Beetjes en Beatjes van Donald Duck

40 JAAR K.L.M.

Het feit dat de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij veertig jaar bestaat, wordt natuurlijk op allerlei manieren in Nederland herdacht. Zo wordt bijvoorbeeld in de Domtoren te Utrecht een koker ingemetseld, waarin tien voorspellingen van deskundigen zijn gestopt over de luchtvaart in het jaar 2000. Het zal zeker interessant zijn om over 40 jaar eens te kijken of alles is uitgekomen.

Twee speciale postzegels zullen aan de KLM gewijd worden en er is ook een lucifersdoosje, dat de 40 KLM-jaren herdenkt. Alle passagiers van de KLM-toestellen krijgen zo'n doosje ten geschenke. Zoals je ziet, staan er afbeeldingen op van vier verschillende vliegtuigtypen, waarmee de KLM in de afgelopen jaren gevlogen heeft en successen heeft geboekt. Daaronder vind je de nieuwe DC 8, waarvan er op het ogenblik twaalf in bestelling zijn. Begin volgend jaar zullen de eerste van deze hypermoderne straal-passagiersvliegtuigen in het bezit van de KLM komen.

GELUKKIGE KOEIEN

Boer Bramley in Engeland vond dat je tegenwoordig toch echt niet meer de koeien zo maar op gewoon stro kon laten slapen. Die lieve dieren moesten beslist iets zachters hebben om zich op te kunnen uitstrekken.
Na lang nadenken liet hij daarom een groot aantal schuimrubberen matrassen komen, spreidde die in zijn stal uit en liet zijn koelen er heerlijk op rusten.
„Ik vind," verklaarde hij een paar weken later, „dat mijn dieren er al beslist beter uitzien en bovendien weet ik zeker dat zij nu... de gelukkigste koelen van heel Engeland zijn.

'N REGENJAS WACHTTE EEN JAAR

Toen een mijnheer uit Rotterdam vorig jaar in een hotel in Engeland logeerde, vergat hij bij zijn vertrek zijn regenjas mee te nemen. Hij merkte het pas een paar dagen later en herinnerde zich toen niet meer waar hij de jas precies gelaten had. Daarom liet hij de zaak verder maar rusten. Deze zomer nam hij echter weer gedurende enkele dagen zijn intrek in hetzelfde hotel in Engeland en..., tot zijn grote verbazing zag hij dat zijn regenjas daar nog steeds aan de kapstok op hem hing te wachten....

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Je weet vast wel dat het niet goed is om vlak voor het slapen gaan een stevige maaltijd te gebruiken. Een paar van deze lekkere „avondsterren" zullen je echter helemaal geen kwaad doen.
Je maakt ze van dunne sneetjes wit brood zonder korst, roggebrood, kaas, boter en wat tomatenketchup. Besmeer de sneetjes wit brood met boter en leg er het eveneens besmeerde roggebrood op. Knip sterren van de plakjes kaas. Snijd het brood in punten en leg op elke punt een kaasster. Midden op de ster komt een klontje boter, waarop je wat tomatenketchup doet, en eet dan maar smakelijk!

BONTE GITAAR LINTEN

Een paar mooi gekleurde linten voor je gitaar-spelende broer, vriend of vriendin, zal als verjaarsgeschenk bijzonder op prijs

gesteld worden. Koop vier linten van 5 cm breed en 50 cm lang in de kleuren rood, groen, geel en donkerblauw. Zoom de smalle kanten keurig om en teken er met behulp van karbonpapier de borduurmotieven op. Voor het borduren gebruik je kleurige koordzijde, die mooi tegen de kleuren van de linten afsteken. Het beste kun je in de eenvoudige steel- of stiksteek borduren.
Tenslotte rijg je de linten aan de bovenkant stevig in en je naait ze aan elkaar vast. Ze worden met een zijden koord aan de hals van de gitaar vastgemaakt.

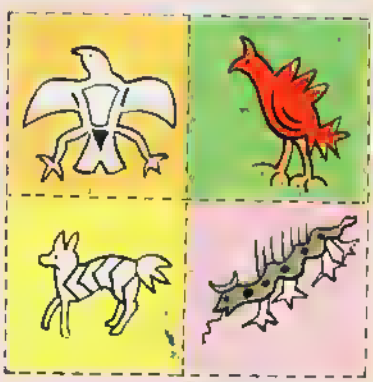

VECHTERSBAAS

Vader tegen Jan, die thuiskomt: „Ik heb daarnet gezien dat je weer aan het vechten was. Je gaat meteen naar bed.. zonder eten!" Jan: „Dat komt goed uit, vader, want ik heb nog maar twee tanden in mijn mond."

De kleine BOZE WOLF

DOOR Walt Disney

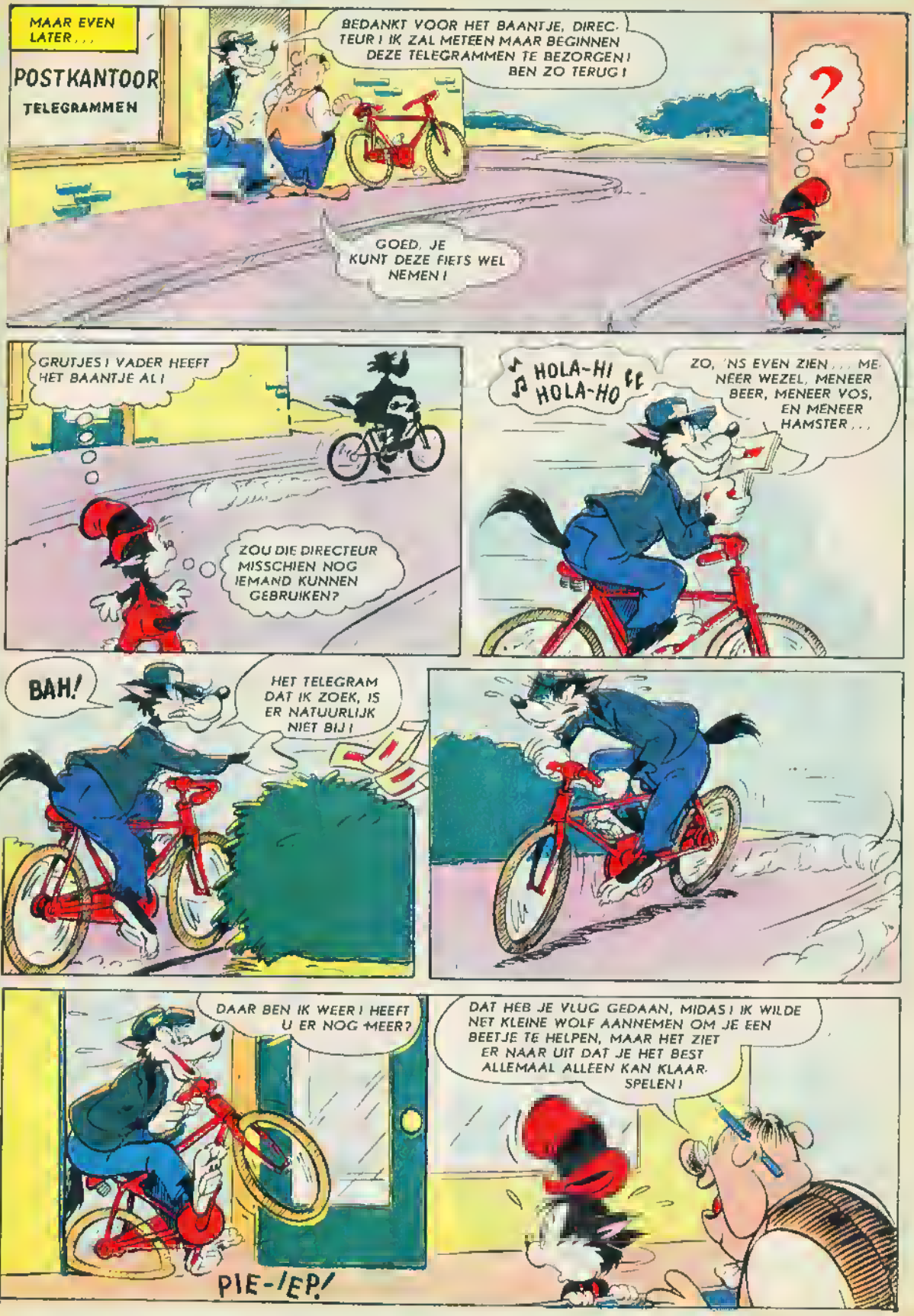
MAAR EVEN LATER . . .
POSTKANTOOR
TELEGRAMMEN
BEDANKT VOOR HET BAANTJE, DIRECTEUR! IK ZAL METEEN MAAR BEGINNEN DEZE TELEGRAMMEN TE BEZORGEN! BEN ZO TERUG!
GOED, JE KUNT DEZE FIETS WEL NEMEN!
?
GRUTJES! VADER HEEFT HET BAANTJE AL!
ZOU DIE DIRECTEUR MISSCHIEN NOG IEMAND KUNNEN GEBRUIKEN?
HOLA-HI HOLA-HO
ZO, 'NS EVEN ZIEN . . . MENEER WEZEL, MENEER BEER, MENEER VOS, EN MENEER HAMSTER . . .
BAH!
HET TELEGRAM DAT IK ZOEK, IS ER NATUURLIJK NIET BIJ!
DAAR BEN IK WEER! HEEFT U ER NOG MEER?
PIE-IEP!
DAT HEB JE VLUG GEDAAN, MIDAS! IK WILDE NET KLEINE WOLF AANNEMEN OM JE EEN BEETJE TE HELPEN, MAAR HET ZIET ER NAAR UIT DAT JE HET BEST ALLEMAAL ALLEEN KAN KLAARSPELEN!

NATUURLIJK! GA JIJ NU MAAR NAAR HUIS, WOLFJE! WAT WIJ MET Z'N TWEETJES NODIG HEBBEN, KAN IK ECHT WEL ALLEEN VERDIENEN, HOOR! IK ZIE JE STRAKS WEL WEER!
DAT IS GOED, VADER!
ALS VADER HET MAAR WIL, DAN KAN HIJ WEL HARD WERKEN! HIJ HAD TOCH AARDIG WAT TELEGRAMMEN BIJ ZICH. MAAR BINNEN EEN PAAR MINUTEN WAS HIJ AL TERUG!
ZOU IK NU MAAR AL VAST NAAR HET HUIS VAN DE BIGGETJES GAAN?... MISSCHIEN KAN IK ZE HELPEN ALLERLEI DINGEN KLAARMAKEN VOOR HET FEESTJE!
LIEVE HELP! HOE KOMEN AL DIE TELEGRAMMEN HIER? IK GELOOF DAT ZE NOG NIET EENS GEOPEND ZIJN OOK! HOE KAN DAT NU?...
HOLA-HI! HOLA-HO!
IK ZAL 'NS EVEN KIJKEN OF ER DIT KEER WAT BIJ IS!
BAH!
KAN IK OOK AL NIET GEBRUIKEN!
?
AHA! DUS DAAROM WAS VADER WEER ZO GAUW TERUG BIJ HET POSTKANTOOR! HIJ BEZORGT DE TELEGRAMMEN NIET, HIJ GOOIT ZE GEWOON WEG!
IK WEET NIET WAAROM NIJ HET DOET, MAAR DEZE MOETEN IN IEDER GEVAL TOCH WEGGEBRACHT WORDEN!
IK DENK DAT IK 'T ZAL MOETEN DOEN!

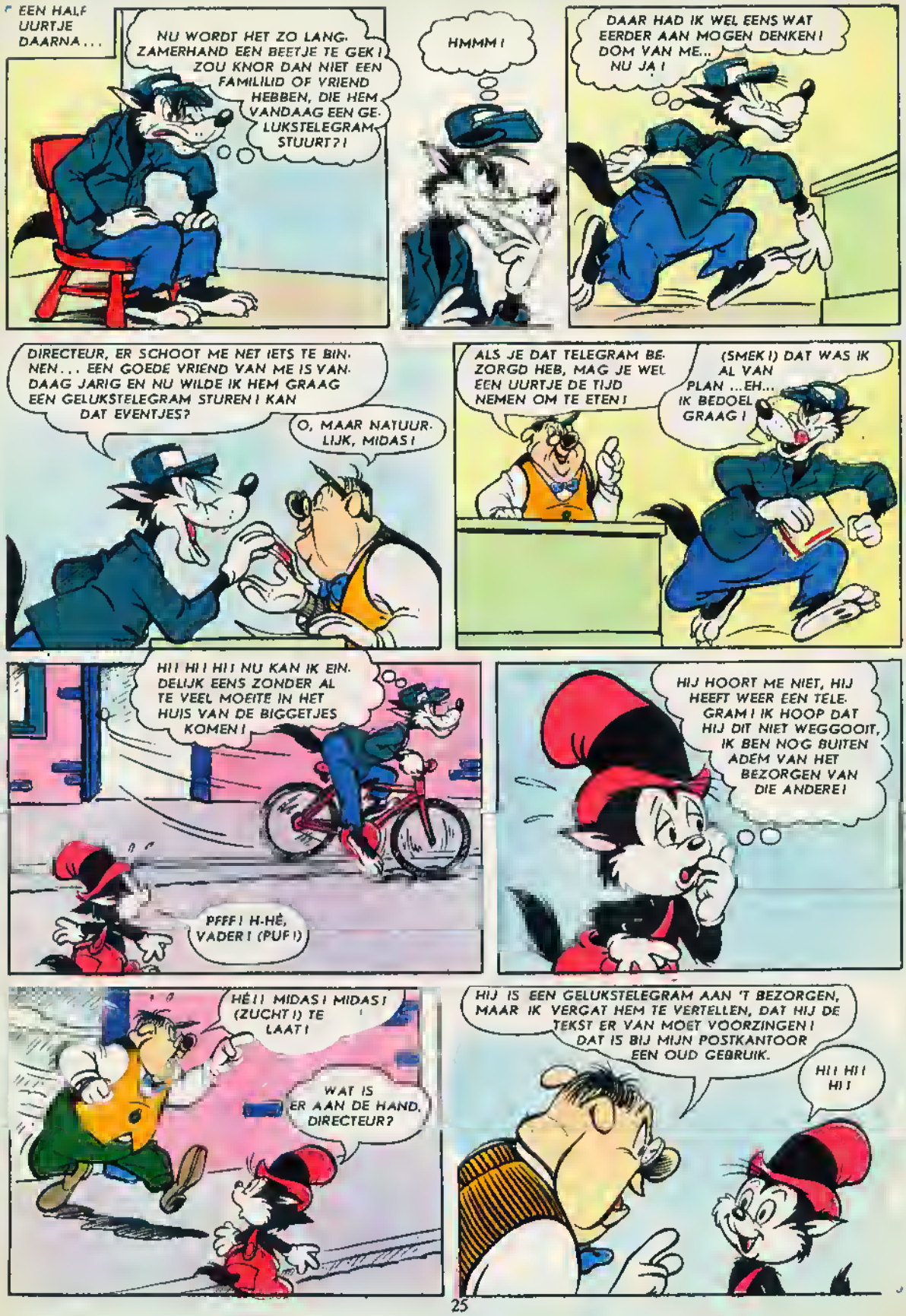
EEN HALF UURTJE DAARNA...
NU WORDT HET ZO LANG. ZAMERHAND EEN BEETJE TE GEK! ZOU KNOR DAN NIET EEN FAMILILID OF VRIEND HEBBEN, DIE HEM VANDAAG EEN GE-LUKSTELEGRAM STUURT?!
HMMM!
DAAR HAD IK WEL EENS WAT EERDER AAN MOGEN DENKEN! DOM VAN ME... NU JA!
DIRECTEUR, ER SCHOOT ME NET IETS TE BIN-NEN... EEN GOEDE VRIEND VAN ME IS VAN-DAAG JARIG EN NU WILDE IK HEM GRAAG EEN GELUKSTELEGRAM STUREN! KAN DAT EVENTJES?
O, MAAR NATUUR-LIJK, MIDAS!
ALS JE DAT TELEGRAM BE-ZORGD HEB, MAG JE WEL EEN UURTJE DE TIJD NEMEN OM TE ETEN!
(SMEK!) DAT WAS IK AL VAN PLAN ...EH... IK BEDOEL GRAAG!
HI! HI! HI! NU KAN IK EIN-DELIJK EENS ZONDER AL TE VEEL MOEITE IN HET HUIS VAN DE BIGGETJES KOMEN!
PFFF! H-HÈ, VADER! (PUF!)
HIJ HOORT ME NIET, HIJ HEEFT WEER EEN TELE-GRAM! IK HOOP DAT HIJ DIT NIET WEGGOOIT, IK BEN NOG BUITEN ADEM VAN HET BEZORGEN VAN DIE ANDERE!
HÉ!! MIDAS! MIDAS! (ZUCHT!) TE LAAT!
WAT IS ER AAN DE HAND, DIRECTEUR?
HIJ IS EEN GELUKSTELEGRAM AAN 'T BEZORGEN, MAAR IK VERGAT HEM TE VERTELLEN, DAT HIJ DE TEKST ER VAN MOET VOORZINGEN! DAT IS BIJ MIJN POSTKANTOOR EEN OUD GEBRUIK.
HI! HI! HI!

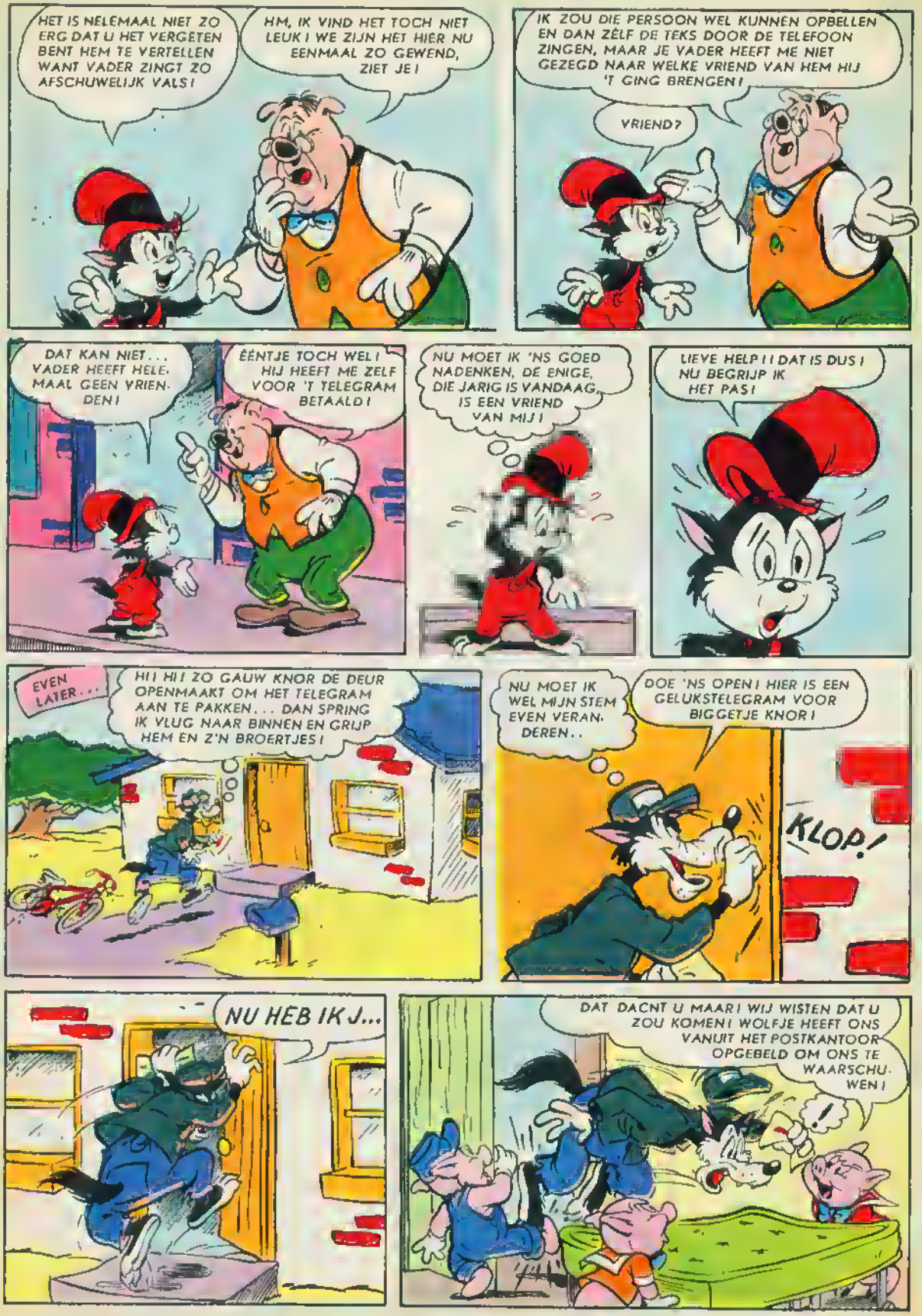
HET IS NELEMAAL NIET ZO ERG DAT U HET VERGETEN BENT HEM TE VERTELLEN WANT VADER ZINGT ZO AFSCHUWELIJK VALS!
HM, IK VIND HET TOCH NIET LEUK! WE ZIJN HET HIER NU EENMAAL ZO GEWEND, ZIET JE!
IK ZOU DIE PERSOON WEL KUNNEN OPBELLEN EN DAN ZÉLF DE TEKS DOOR DE TELEFOON ZINGEN, MAAR JE VADER HEEFT ME NIET GEZEGD NAAR WELKE VRIEND VAN HEM HIJ 'T GING BRENGEN!
VRIEND?
DAT KAN NIET... VADER HEEFT HELEMAAL GEEN VRIENDEN!
ÉÉNTJE TOCH WEL! HIJ HEEFT ME ZELF VOOR 'T TELEGRAM BETAALD!
NU MOET IK 'NS GOED NADENKEN, DE ENIGE, DIE JARIG IS VANDAAG, IS EEN VRIEND VAN MIJ!
LIEVE HELP!! DAT IS DUS! NU BEGRIJP IK HET PAS!
EVEN LATER...
HI! HI! ZO GAUW KNOR DE DEUR OPENMAAKT OM HET TELEGRAM AAN TE PAKKEN... DAN SPRING IK VLUG NAAR BINNEN EN GRIJP HEM EN Z'N BROERTJES!
NU MOET IK WEL MIJN STEM EVEN VERANDEREN..
DOE 'NS OPEN! HIER IS EEN GELUKSTELEGRAM VOOR BIGGETJE KNOR!
KLOP!
NU HEB IK J...
DAT DACHT U MAAR! WIJ WISTEN DAT U ZOU KOMEN! WOLFJE HEEFT ONS VANUIT HET POSTKANTOOR OPGEBELD OM ONS TE WAARSCHUWEN!

HE!! STOP! NIET DOEN!
SPRONG!
DAT OPKLAPBED KOMT TOCH WEER GOED VAN PAS, JONGENS!
EVEN LATER...
IK HOOP DAT U NU NIET KWAAD OP ME BENT, VADER, MAAR IK VOND HET NIET AARDIG VAN U DAT U KNOR OP ZO'N MANIER WILDE VANGEN EN DAN NOG WEL OP Z'N VER- JAAR- DAG!
GR-R!
KOM MEE, JONGENS, DAN GAAN WE BEGINNEN! JE BENT PRECIES OP TIJD VOOR DE TAART EN HET IJS, WOLFJE! MAAR JE VADER KRIJGT NIETS!
DAT WEET IK ZO NET NOG NIET, KNOR! WACHT 'NS!
IK ZAL DAT TELEGRAM, WAT VADER KWAM BEZORGEN, PROBEREN TE VOORSCHIJN TE HALEN EN...
♫ LANG ZAL KNOR LEVEN IN DE GLORIA IN DE GLO-RI-JA.. IN DE GLORIA! ♫
...MET DE HARTELIJKE GROETEN VAN MIDAS WOLF!
DAT IS NOG EENS LEUK VAN HEM, ZEG! NU MAG HIJ OOK WEL WAT VAN AL DIE LEKKERE DINGEN HEBBEN!
EN ZO...
HI! HI! HI! DAT HAD U VAST NIET GEDACHT, VADER, DAT U HIER MET STUKJES TAART EN IJS VAN DE BIGGETJES GEVOERD ZOU WORDEN, NIET?
IK HEB OOK VEEL LIEVER VARKENS-LAPJES!
BAH!

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Dat radium zo maar uit zichzelf in lood en helium overging was iets dat, volgens de natuurkundigen eigenlijk niet mogelijk was. Maar het gebeurde! Altijd had men aangenomen dat de zowat 90 stoffen, waaruit alles op aarde is samengesteld, dat die elementen zoals zilver, ijzer, goud, lood, zwavel, koolstof, waterstof en zuurstof onveranderlijk zijn en nooit in een andere stof konden veranderen. Pas na jarenlang onderzoek kwam men er achter was er precies gebeurde.

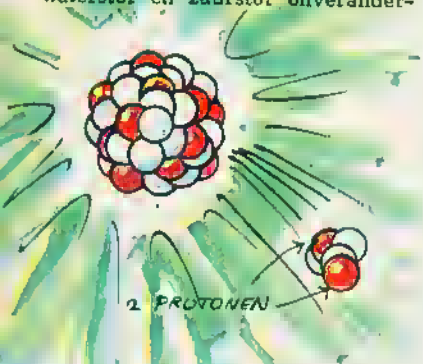

Zoals we in een vorig artikeltje hebben gezien, bepaalt het aantal protonen (positief geladen deeltjes) in de atoomkern met welke stof we te doen hebben. Zitten er 79 protonen in de atoomkern, dan hebben we goud, zijn het er 82, lood. Radium bleek 88 protonen in z'n atoomkern te hebben. Nu sprong af en toe uit die atoomkern een splintertje met 2 protonen uit die atoomkern weg. De eerste keer bleven er 88 — 2 = 86 protonen over. Een volgende keer 84, de daaropvolgende keer 84 — 2 = 82 protonen. Dat klopte precies, want als er 82 protonen in de atoomkern zitten, hebben we te doen met.... lood. En die splintertjes met 2 protonen, die uit de atoomkern van radium sprongen? Wel: als er 2 protonen in de atoomkern zitten, hebben we met het edelgas helium te doen!

WELK GAATJE WINT?

Prik in een leeg groenteblik boven elkaar een rij gaatjes. Als je nu het blik onder de kraan zet en er water in laat lopen, uit welk gaatje zal dan het water met de meeste kracht, dus het hardst spuiten? Als je zegt „Het bovenste!", dan heb je het mis, want de straal die uit het onderste gaatje spuit, komt het verst.

De verklaring is heel eenvoudig. Dat het water uit zo'n gaatje spuit, komt door het gewicht, door de druk van het water boven het gaatje. Hoe hoger de waterkolom boven het gaatje is, des te zwaarder is hij, en des te meer druk oefent hij uit, vandaar dat het water uit een meer naar onder gelegen gaatje met meer kracht naar buiten spuit dan uit een gaatje daarboven.

HOE WERKT... EEN DIESELTREIN

Het deel van ons spoorwegnet, dat niet van elektrische bovenleidingen is voorzien, wordt bereden door wat het publiek „Diesels" of „Dieseltreinen" noemt, maar die in werkelijkheid heten: **diesel-elektrische treinstellen.** Bij een auto met een dieselmotor is het de diesel-verbrandingsmotor, die via de versnellingsbak rechtstreeks de wielen aandrijft. Dat gebeurt niet bij een DE (diesel-elektrische)-trein. De dieselmotoren drijven dynamo's aan, die elektriciteit opwekken. Deze elektriciteit wordt toegevoerd aan elektro-motoren, die de assen en dus de wielen van de trein doen draaien. Elke DE-trein heeft dus zijn eigen elektriciteitscentrale bij zich!

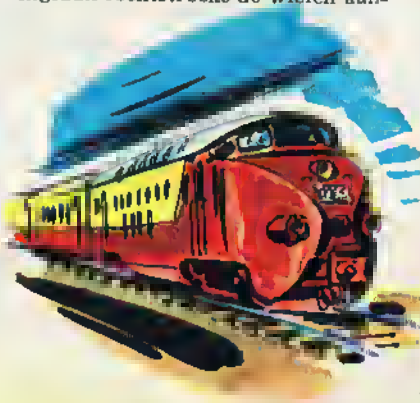

Sommige DE-treinen hebben echte machinekamers, bij andere, die „Blauwe Engel" worden genoemd, zijn alle dieselmotoren en dynamo's onder de vloer geborgen! Bij het begin van de reis controleert de machinist of alles in orde is. Net als een automobilist start hij dan elke dieselmotor met behulp van een elektrische startmotor. De hele installatie, ook als die zich in een aparte machinekamer bevindt, wordt vanuit de stuurstand voorin de trein bediend. Als ze met donderend geweld draalen, die machtige diesels, wordt het smoorheet in zo'n machinekamer met z'n brandvrije wanden, z'n motoren, dynamo's, brandstofpompen en manometers en andere meetinstrumenten. De motoren worden met water gekoeld — de warmte van het koelwater wordt gebruikt voor de hete-lucht verwarming van de trein.

ZWEVENDE BLIKSEMTREIN

Een trein met rails, maar die steeds een centimeter boven die rails.... zweeft! Zonder motoren en zonder bewegende onderdelen en die niettemin snelheden kan bereiken van 500 tot .... 1000 kilometer per uur!

Onmogelijk! zul je zeggen. Toch kan dit. Zoals je een magneet boven twee andere magneten kunt laten zweven, zo is het mogelijk een trein door magnetische afstoting vlak boven de rails — dus zwevend — te houden. En voortstuwing zonder bewegende delen: dat is mogelijk door gebruik te maken van elektrische wervelstromen. Zowel tussen de rails als in de trein komen draadspoelen, waardoor elektrische wisselstromen vloeien. Resultaat: dat de trein voortdurend wordt weggestoten, voortgejaagd. En de luchtweerstand bij 1000km/uur? Die wordt opgeheven door de trein zich in een luchtledige plastic tunnel te laten voortbewegen. De passagiers worden dan, net als in een vliegtuig, in een drukcabine ondergebracht.

Zo'n magnetisch zwevende en door wervelstromen voortgestuwde trein die de afstand Amsterdam-Parijs in een half uur aflegt, is technisch mogelijk, kan dus gemaakt worden. Of deze trein er komt, hangt echter van de kosten af, die hoog, héél hoog zullen zijn en wat voor de goedkope manier van reizen echt wel een bezwaar zal zijn.

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

KOM MEE! ONMIDDELLIJK! IK WIL GEEN GESTOLEN WAAR IN MIJN HUIS! WE ZULLEN DE LOPER WEER NAAR DE EIGENAAR TERUG-BRENGEN!
ZOALS U BEVEELT!
MAAR WIJ HOEVEN DE LOPER NIET TE BRENGEN... DE LOPER BRENGT ONS! GAAT U MAAR ZITTEN, DAN VLIEGEN WIJ VANZELF NAAR DE EIGENAAR... NAAR OLAF DE TOVENAAR!
HM.. HET DOET ME GE-NOEGEN, DAT JE NIET TEGENSTRIB-BELT! JE BENT NOG GEEN VERHARDE DIEF. WAT JIJ, TOM POES?
NEE, EEN VER-HARDE DIEF BEN IK NIET. O HEER!
DE OOSTERLING SPRAK HET TOVERWOORD, EN DE LOPER SCHOOT METEEN DE LUCHT IN.
IK HEB GOEDE REDENEN OM VAN OLAF DE TOVENAAR TE STELEN. DAT ZULT U ZELF WEL ZIEN! HET TERUGBRENGEN VAN DEZE LOPER IS EEN ZEER GEVAARLIJKE DAAD!
HIJ HAAT VREEMDELINGEN. EN IK WEET ZEKER, DAT U VEEL SPIJT ZULT KRIJGEN VAN DEZE GOEDE DAAD, O EDELE HEER!
ONZIN, EEN GOEDE DAAD IS NOOIT GEVAARLIJK! DIE OLAF ZAL NATUURLIJK BLIJ ZIJN...
VERGIS U NIET! OLAF KENT GEEN DANKBAAR-HEID!
OP DAT OGENBLIK KEEK OLAF IN ZIJN MOORS PALEIS IN ZIJN TOVERSPIEGEL.

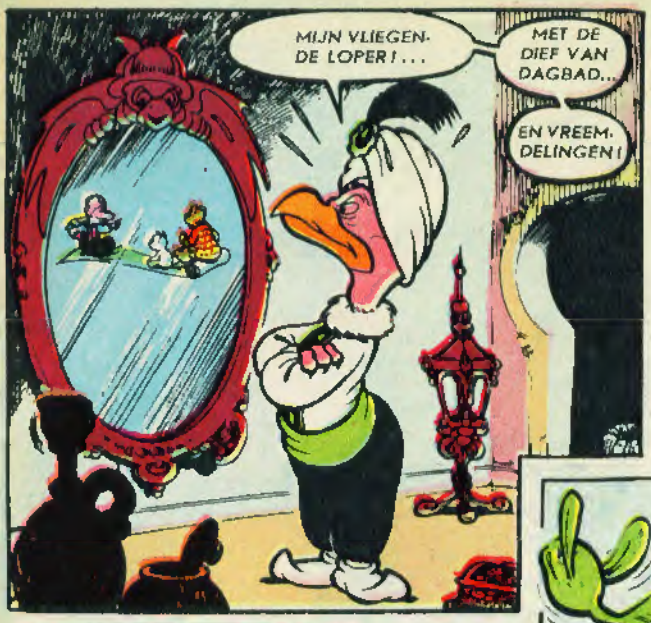

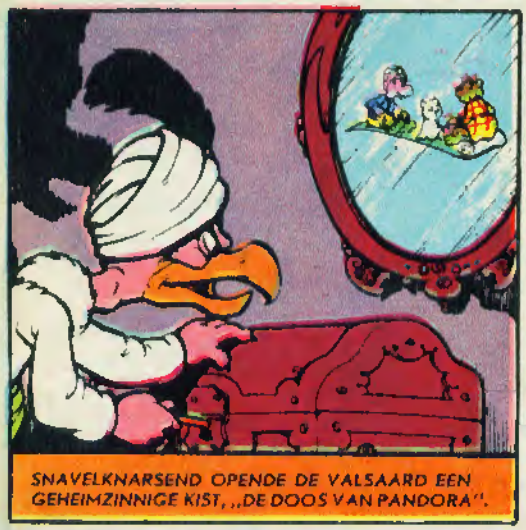

SNAVELKNARSEND OPENDE DE VALSAARD EEN GEHEIMZINNIGE KIST, „DE DOOS VAN PANDORA".

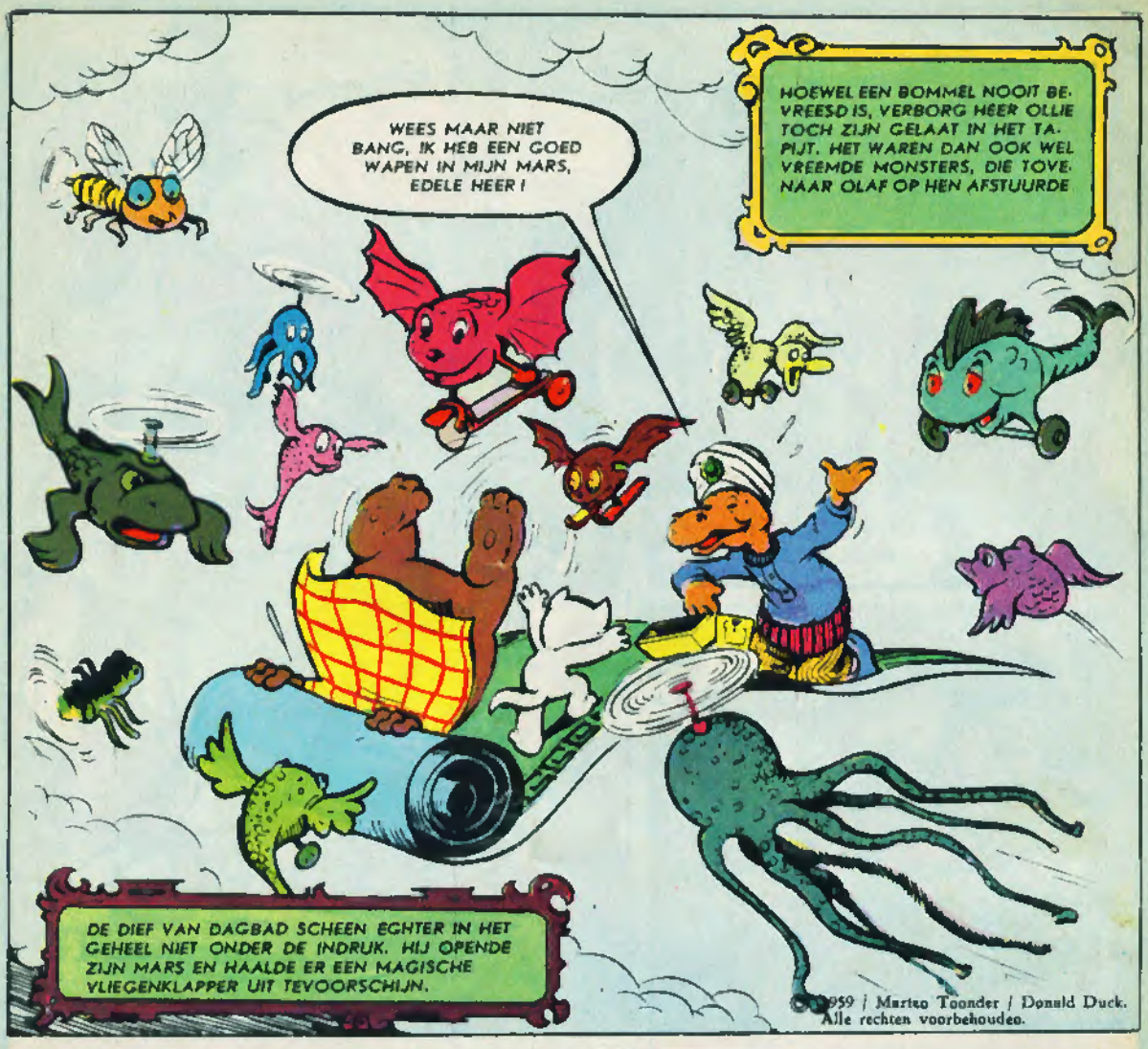

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36 500. Giro 477 682 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.